

**EUROOPA LIIDU
NÕUKOGU**

**Brüssel, 13. oktoober 2008 (14.10)
(OR. en)**

14183/08

**Institutsioonidevaheline dokument:
2008/0196 (COD)**

**CONSUM 140
JUSTCIV 220
CODEC 1315**

SAATEMÄRKUSED

Saatja: Euroopa Komisjoni peasekretär,
allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor

Kättesaamise kuupäev: 13. oktoober 2008

Saaja: Javier SOLANA, peasekretär / kõrge esindaja

Teema: Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, tarbija õiguste kohta

---

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele komisjoni dokument KOM(2008) 614 lõplik.

Lisatud: KOM(2008) 614 lõplik

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 8.10.2008
KOM(2008) 614 lõplik

2008/0196 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

tarbija õiguste kohta

{SEK(2008) 2544}

{SEK(2008) 2545}

{SEK(2008) 2547}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Käesolev ettepanek tuleneb ühenduse tarbijakaitseõigustiku läbivaatamisest, mis hõlmab mitmeid tarbijakaitset käsitlevaid direktiive.

Läbivaatamist alustati 2004. aastal eesmärgiga lihtsustada ja täiustada olemasolevat õiguslikku raamistikku. Läbivaatamise üldeesmärk on ettevõtjate ja tarbijate vahelise toimiva siseturu loomine, kus on saavutatud tasakaal tarbijakaitse kõrge taseme ja ettevõtete konkurentsivõime vahel ning tagatud subsidiaarsuse põhimõtte järgimine.

Läbivaadatud direktiivid sisaldavad minimaalse ühtlustamise klausleid ja seega võivad liikmesriigid säilitada või vastu võtta rangemaid tarbijakaitse eeskirju. Liikmesriigid on seda võimalust ulatuslikult kasutanud. Tulemuseks on ühenduse piires kehtiv killustatud õiguslik raamistik, mis põhjustab piiriülese kaubandusega tegeleda soovivate ettevõtjate jaoks märkimisväärsed kulutusi tarbijakaitse eeskirjade täitmisel.

Kollisiooninormid, näiteks lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse määruuses (Rooma I) sätestatud eeskirjad, ei lahenda seda probleemi. Rooma I määruuse kohaselt ei tohi tarbijat, kellel on lepinguline suhe välisriigi ettevõtjaga, jätta ilma kaitsest, mille näeb ette tema elukohariigis kehtiv õigus.

Selline õiguslik killustatus avaldab mõju siseturule, sest ettevõtjad ei taha müüa välismaal asuvatele tarbijatele ning see omakorda halvendab tarbijate olukorda. Kui tarbijatel puudub juurdepääs piiriülestele pakkumistele, ei saa nad siseturu hüvesid (suurem valik ja soodsamad hinnad) täiel määral kasutada.

Tarbijate usalduse tase piiriülese kaubanduse suhtes on madal. Üheks sellise olukorra põhjustajaks on ühenduse tarbijakaitseõigustiku killustatus. Tarbijakaitse killustatus ja suhteliselt ebahühtlane tase raskendavad üleeuroopaliste tarbijakaitsealaste teabekampaaniate läbiviimist ning alternatiivsete vaidluste lahendamise mehhanismide rakendamist.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on kaasa aidata ettevõtja ja tarbija vahelise siseturu paremale toimimisele, nii et tarbijate usaldus siseturu suhtes kasvaks ja ettevõtjate vastumeelsus piiriülese kaubanduse suhtes väheneks. Selle üldise eesmärgi saavutamiseks tuleks vähendada killustatust, muuta õiguslik raamistik rangemaks ja tagada tarbijatele ühtlaselt kõrgetasemeline tarbijakaitse ja piisavad teadmised oma õigustest ja sellest, kuidas neid õigusi kasutada. See on põhjus, miks Euroopa Komisjon kehtestab korra, kuidas kõige sobival viisil teavitada tarbijaid põhilistest õigustest, mis neil on ostu sooritades.

- **Üldine taust**

Ettevõtjad kulutavad mitmete erinevate tarbijakaitsealaste ühenduse õigusaktide täitmiseks märkimisväärsed summasid. Uuringud näitasid, et enamiku kaubandusega tegelevate ettevõtjate jaoks olid piiriülese kaubanduse puhul tarbijakaitse eeskirjade

täitmisega seonduvad kulud oluliseks takistuseks ning vähendasid ettevõtjate huvi müüa oma tooteid välismaal, eelkõige väiksemate liikmesriikide tarbijatele. Kui ühenduse tasandil ei võeta õiguslikke meetmeid, peavad tarbijad jätkuvalt need kulud enda kanda võtma ja kõrgemaid hindu maksma, või hullempi veel, ettevõtjad ei müü jätkuvalt oma tooteid välismaale ning sõltuvalt asukohariigist diskrimineeritakse tarbijaid geograafiliselt.

16. juulil 2007. aastal vastu võetud resolutsioonis soovitas Euroopa Parlament, et tuleb võtta õiguslik meede, ning väljendas, et eelistaks sellise õigusliku vahendina võtta vastu horisontaalse direktiivi, mis põhineb tarbijakaitsealaste õigusaktide täielikul ühtlustamisel.

Oma 20. novembri 2007. aasta teatises „21. sajandi Euroopa ühtne turg” kinnitas komisjon, et ühtne turg peab andma paremaid tulemusi ning tooma tarbijatele ja VKEdele käegakatsutavat tulu.

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Ettepaneku eesmärk on vaadata läbi direktiiv 85/577/EMÜ tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral, direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, direktiiv 97/7/EÜ tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral ja direktiiv 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta. Neis neljas direktiivis sätestatakse tarbijate lepingulised õigused.

Ettepanekuga liidetakse need neli direktiivi ühtseks horisontaalseks õiguslikuks vahendiks, millega reguleeritakse süstemaatiliselt ühiseid aspekte, lihtsustatakse ja ajakohastatakse olemasolevaid eeskirju, kõrvaldatakse vastuolud ja täidetakse lüngad.

Ettepanekuga minnakse kaugemale lähenemisest, mis põhineb minimaalsel ühtlustamisel ja mida järgiti neis neljas direktiivis (s.o liikmesriigid võivad säilitada ja võtta vastu rangemaid eeskirju kui neis direktiivides on kehtestatud), ning võetakse vastu täielikult ühtlustatud lähenemine (st liikmesriigid ei tohi käesolevast direktiivis sätestatust erinevaid sätteid säilitada ega vastu võtta).

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega**

Direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul, sisaldab põhilisi teavitamisnõudeid, mida kaupleja peab enne lepingu sõlmimist täitma. Ka direktiivid 85/577/EMÜ, 97/7/EÜ ja 99/44/EMÜ sisaldavad teavitamisnõudeid. Kooskõlas eesmärgiga saavutada parem õiguslik reguleerimine, tagab käesolev ettepanek nende erinevate direktiivide vahelise kokkusobivuse ja määrab kindlaks nende nõuete rikkumisest tulenevad õiguslikud tagajärjed.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on saavutada tarbijaga sõlmitavates lepingutes tarbijakaitse kõrge tase. Seega on ettepanek vastavuses põhiõigustega, eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 38.

Samuti vastab see ettepanek EÜ asutamislepingu põhimõtetele, nagu näiteks kaupade vaba liikumine, teenuste osutamise vabadus, mida käesoleva direktiiviga ühtlustatud

valdkondades ei piirata enam rangemate riiklike eeskirjadega, välja arvatud selliste vajalike ja proportsionaalsete meetmete puhul, mida liikmesriigid võivad võtta avaliku korra, avaliku julgeoleku, rahvatervise või keskkonnakaitse huvides ning kooskõlas ühenduse õigusaktidega.

2. KONSULTEERIMINE HUVIDATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

• Konsulteerimine huvitatud isikutega

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloostus

8. veebruaril 2007 võttis komisjon vastu rohelise raamatu ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamise kohta, kus esitatakse esialgsed järeldused ja algatatakse avalik arutelu, mis keskendub läbivaatamisele kuuluvates direktiivides käsitletavatele läbivatele teemadele (horisontaalsetele küsimustele).

Rohelise raamatu vastukajadena saadi vastuseid mitmetelt sidusrühmadelt, sealhulgas ettevõtjatelt, tarbijatelt, Euroopa Parlamendilt, liikmesriikidelt, teadlastelt ja juristidelt.

Komisjon avaldas ka kaks konsultatsioonidokumenti, mis käsitlesid eelkõige direktiivide 97/7/EÜ ja 85/577/EMÜ konkreetseid valdkondi (st vertikaalseid teemasid). Kõiki huvitatuid isikuid kutsuti üles saatma komisjonile vastavalt 21. novembriks 2006 ja 4. detsembriks 2007 vastukajasid nende dokumentide kohta. Komisjon sai kõigilt asjakohastelt sidusrühmadelt kokku vastavalt 84 ja 62 vastust. Nende kahe valdkondliku arutelu tulemused on saadaval veebilehel: http://ec.europa.eu/consumers/rights/gen_rights_en.htm

14. novembril 2007. aastal korraldas komisjon ühepäevase konverentsi, kus osalesid sidusrühmad.

20. detsembril 2007. aastal saatis komisjoni alltöövõtja sidusrühmadele kaks küsimustikku, millest esimene oli suunatud ettevõtjatele ja teine tarbijatele.

Ettevõtjate ja tarbijate sidusrühmadega arutati praeguseid probleeme ning kavandatud õigusliku muudatuse erinevaid variante. 2008. aasta veebruaris toimunud töökoja raames paluti sidusrühmadel vastata küsimustele iga variandi tõenäoliste mõjude kohta.

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Enamik rohelisele raamatule vastanutest olid selle poolt, et võtta vastu horisontaalne õigusakt, mida kohaldataks riigisiseste ja piiriüleste tehingute puhul ning mis põhineks tarbijakaitsealaste õigusaktide täielikul ühtlustamisel, st mille eesmärk oleks tegeleda küsimustega, mis põhjustavad ettevõtjatele olulisi kaubandustõkkeid ja/või hoiavad tarbijaid tagasi sooritamast piiriüleseid oste. Sellise horisontaalse õigusakti koostamine peaks enamiku vastajate arvates toimuma koos praegu kehtivate valdkondlike direktiivide vertikaalse läbivaatamisega (näiteks kinnisvara osaaajalise kasutamise õigust ja reisipakette käsitlevate direktiivide läbivaatamine). Tugevat toetust leidis tarbijakaitsealase ühenduse õigustiku rangemaks muutmise ja süstematiseerimise, sealhulgas ühtsete mõistete (nagu tarbijad/kauplejad ja tarnimine), ühtlustatud teavitamiseskirjade ja taganemisõiguste kasutuselevõtt ning see, et ühenduse tasandil

viidaks praeguste soovitusliku iseloomuga nimekirjade asemel sisse ebaõiglasi lepingutingimusi loetlev nn must nimekiri (keelatud lepingutingimused) ja selliste tingimuste nn hall nimekiri (eeldatavasti ebaõiglased lepingutingimused).

Rohelise raamatu põhjal algatatud arutelu viidi läbi Internetis ajavahemikus 8. veebruarist 2007 kuni 15. maini 2007. Komisjon sai 307 vastust. Vastused on kättesaadavad veebilehel: http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Välisekspertide arvamusi ei olnud vaja kasutada.

- **Mõju hindamine**

Mõju hinnati kuue võimaliku variandi suhtes. Kõigi võimalike poliitikavariantide puhul on aluseks hiljuti vastuvõetud Rooma I määrus.

1. võimalik poliitikavariant on *status quo* variant, see tähendab, et säilib minimaalselt ühtlustatud tarbijakaitsealane ühenduse õigustik. Selle variandi majanduslik mõju on negatiivne. Alles jääks peamine probleem, milleks on regulatiivse raamistiku killustatus.

2. võimalik poliitikavariant on variant, kus õigusakti vastu ei võeta ning ühendus rahastab teadlikkuse tõstmise kampaaniaid ja isereguleerimist. Üksi ei oleks sellisel lähenemisel mingit positiivset mõju, sest alles jääks peamine probleem (õiguslik killustatus), kui just ei koostataks käitumisjuhendit, mis põhineks kõige kõrgetasemelisematel ühtsetel normidel ja kataks kogu ühenduse territooriumi.

3. võimalik poliitikavariant koosneb kokku neljast õiguslikust ettepanekust, mis põhinevad täielikul ühtlustamisel ja mida saaks kokku liita üheks horisontaalseks vahendiks. See variant keskendub ühenduse õigusaktide mõnede ebakõlade kõrvaldamisele. Selgemad ja ajakohastatud mõisted lihtsustavad õigusakte, kuid neil on väga piiratud mõju siseturu paremale toimimisele, ettevõtete koormuse vähendamisele ja tarbijate rahulolu suurendamisele.

4. võimalik poliitikavariant sisaldab 16 õiguslikku muudatust, mis põhinevad täieliku ühtlustamise põhimõttel ja mis tehakse koos 3. võimaliku poliitikavariandi raames kavandatud nelja õigusliku muudatusega. See lähenemine tegeleb kõigi asjakohaste tarbijakaitsealaste küsimustega, mida kauplejad peavad arvestama oma turustusmaterjalide kujundamisel, tavapäraste lepingutingimuste koostamisel ja tarbijatega tehingute tegemisel. Nende küsimuste täielik ühtlustamine vähendaks märgatavalt piiriülese kaug- ja otsemüügiga tegelevate kauplejate halduskulusid ning mõjutaks positiivselt siseturu toimimist. Sellised õiguslikud muudatused oleksid asjakohased ka tarbijate usalduse seisukohast piiriüleste ostude sooritamisel. Lisaks kaasneks selle võimaliku poliitikavariandiga õigusaktide ajakohastamine uute turuarengute suunas. Sellel lähenemisel oleks positiivne majanduslik mõju, see suurendaks tarbijate usaldust ja parandaks õigusaktide kvaliteeti.

5. võimalik poliitikavariant koosneb kolmest õiguslikust ettepanekust, mille aluseks täieliku ühtlustamise põhimõte ja mis annavad lisaks 3. ja 4. variandi puhul kavandatud 20 õiguslikule muudatusele tarbijatele uusi õigusi. Kasu, mida see lähenemine

tarbijatele tooks, ei kaalu ilmselt üles ettevõtjate kuludele ja siseturu paremale toimimisele avalduvat negatiivset mõju.

6. võimalik poliitikavariant hõlmab 3. ja 4. variandi puhul esitatud õiguslikke ettepanekuid ning siseturu klauslit, mida kohaldatakse osaliselt ühtlustatud aspektide suhtes. Siseturu klausel võimaldaks lepinguosalistel klausliga hõlmatud aspektide valdkonnas valida ükskõik millises liikmesriigis kehtivaid õigusnorme, isegi juhul, kui nende õigusnormidega nähtaks ette tarbijakaitse madalamal tasemel kui tarbija elukohariigi õigusaktidega. Pidades silmas vastuolu Rooma I määruse artikliga 6, tooks selline klausel kaasa õigusakti muudatuse ja olulise poliitilise kursimuutuse vaid mõni kuu pärast Rooma I määruse vastuvõtmist, kuigi nimetatud määrus sisaldab läbivaatamisklauslit (läbivaatamine tuleb viia lõpule aastaks 2013). Samuti on roheline raamatu vastukajades ettevõtjad küll kõnealust võimalikku poliitikavarianti toetanud, aga selle vastu on olnud enamik liikmesriike ja kõik tarbijakaitseorganisatsioonid. Selle variandiga kõrvaldataks küll siseturu toimimise regulatiivsed tõkked ja selle tulemusena vähendatakse ettevõtete koormust, kuid samas tooks see lähenemine kaasa tarbijate õigusliku ebakindluse ning avaldaks seega negatiivset mõju tarbijate usaldusele; samuti kaasneksid probleemid riiklike kohtute ja täidesaatvate organite jaoks, kes peaksid kohaldama välisriikide õigust.

Komisjon viis läbi tööprogrammis esitatud mõju hindamise, mille aruanne on esitatud järgmisel veebilehel:

http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

- **Kavandatud meetmete kokkuvõte**

Käesoleva ettepaneku eesmärk on aidata kaasa ettevõtja ja tarbija vahelise siseturu nõuetekohasele toimimisele ja saavutada tarbijakaitse üldine kõrge tase, ühtlustades selleks täielikult siseturul kehtivate tarbijalepinguid käsitlevate õigusaktide peamised aspektid.

- **Õiguslik alus**

EÜ asutamislepingu artikkel 95.

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Subsidiaarsuse põhimõtet kohaldatakse ettepaneku selles osas, mis ei kuulu ühenduse ainupädevusse.

Liikmesriigid ei suuda ettepaneku eesmärgi täielikult saavutada järgmistel põhjustel.

Liikmesriigid ei saa individuaalselt õigusliku killustatuse probleemi lahendada, sest probleemi algpõhjus on see, et liikmesriigid rakendavad praegu kehtivates direktiivides sisalduvaid minimaalse ühtlustatuse klausleid erinevalt. Niisamuti tooks turu uute arengusuundade arvestamine ning tarbijakaitsealase ühenduse õigustiku regulatiivsete puudujääkide ja ebaühtluste lahendamine viisil, mida omavahel ei kooskõlastata, kaasa

veelgi suurema killustatuse ja süvendaks probleemi. Ainult ühenduse koordineeritud sekkumine saab kaasa aidata siseturu täisväärtuslikule toimimisele ja selle probleemi lahendamisele.

Ainult liikmesriikides koordineerimatult võetud meetmed ei võimaldaks saada siseturul tulemusi, mis oleksid kasulikud nii ettevõtetele, eelkõige VKEdele, kui ka tarbijatele. Tõepoolest ei kasutaks seesugused koordineerimata meetmed ära võimalusi, mida pakub ettevõtja ja tarbija vaheline toimiv siseturg, eelkõige selles osas, mis on seotud piiriülese kaugmüügi suurenemisega kaasneva otsese kasuga väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele. Samuti takistaks selline lähenemine tarbijatel kasu saamast siseturust, kus piiriüleseid pakkumisi on rohkem ja paremate hindadega. Lõpetuseks takistaks selline lähenemine ka niisuguste konkurentsivõimeliste ettevõtete, eelkõige VKEde arengut, kes tahaksid laiendada oma äritegevust kogu ühenduse piires.

Ühenduse tegevus aitab eesmärgi paremini saavutada järgmistel põhjustel.

Ettepanek põhineb tarbijalepinguid käsitlevate ühenduse õigusnormide täielikul ühtlustamisel. Ettepaneku positiivne mõju jaemüügiturule oleks märkimisväärne. Nagu mõju hindamise aruandest selgub, oleks ettevõtjate jaoks, kes tahavad oma tooteid välismaale müüa, kokkuvõid halduskulude arvelt suur.

Ettepanekuga koostatakse ühtne eeskirjade kogum, millega tagatakse kogu ühenduse piires tarbijakaitse kõrge tase ja võimaldatakse kauplejatel müüa 27 liikmesriigis elavatele tarbijatele samadel tingimustel, kui nad müüvad kodumaal, näiteks samade tavapärase lepingutingimuste alusel ja samade teabematerjalidega. Käesoleva ettepanekuga vähendatakse seega märgatavalt kauplejapoolseid tarbijakaitse-eeskirjade täitmiseks vajaminevaid kulusid ning tagatakse samas tarbijatele kõrgetasemeline kaitse.

Riigisisese ja piiriülese müügi kasvu erinevused on eriti suured Interneti teel toimiva müügi puhul, kus edasise kasvu potentsiaal on eriti suur. Seega võiks käesolev ettepanek olla ettevõtja ja tarbija vahelise toimiva siseturu üks käegakatsutavaid tulemusi.

Ühenduse tarbijakaitsealaste õigusaktide rakendamise võrdlev analüüs kõigis 27 liikmesriigis näitas õigusliku killustatuse olemasolu, mille põhjuseks on see, et liikmesriigid rakendavad laialdaselt minimaalse ühtlustamise klausleid, mis on sätestatud läbivaadatavates direktiivides. Need analüüsitulemused on avaldatud veebilehel: http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm#comp.

2008. aastal läbi viidud Eurobaromeetri uuring näitab, et kõnealune õiguslik killustatus on piiriülese kaubanduse puhul oluline takistus.

Käesoleva ettepaneku kohaldamisala on piiritletud kaupleja ja tarbija vahel sõlmitud lepingute puhul kehtivate tarbijakaitse eeskirjadega. Ettepanekuga ühtlustatakse täielikult kõik tarbijakaitse aspektid, mis on asjakohased piiriülese kaubanduse puhul, st aspektid, mis on kauplejate jaoks olulised, tüüplepingute tingimuste kavandamisel ja teabematerjalide koostamisel, samuti nende ettevõtete tegevuse jaoks (nt kaupade tagastamine kaug- või otsemüügi puhul).

Seepärast on ettepanek kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

Komisjon on seisukohal, et tarbijakaitse valdkonnas kehtestatud ebaausate kaubandustavade direktiiviga edukalt läbi viidud täielik ühtlustamine on esimene samm tarbijate lepinguliste õiguste vallas. Sel põhjusel on vaja koostada teavitamisstrateegia, millega selgitatakse ettepaneku mõju ja sellest saadavat kasu. Lisaks parlamendi ja nõukoguga peetavatele institutsioonidevahelistele dialoogidele on komisjonil kavas kaasata juba varakult arutellu kõik erinevate riikide sidusrühmad.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Käesoleva ettepanekuga reguleeritakse üksnes tarbijate lepinguliste õiguste peamisi aspekte ning jäetakse reguleerimata üldisemad lepinguõiguslikud põhimõtted, nagu näiteks lepingu sõlmimise õigus või kahjude hüvitamine.

Kooskõlas rohelse raamatu järeldustega kohaldatakse käesolevat ettepanekut nii riigisisese kui piiriülese müügi korral sõlmitavate lepingute puhul. Riigisiseste tehingute kaasamine ettepaneku kohaldamisalasse on proportsionaalne eesmärgiga lihtsustada ühenduse regulatiivset raamistikku, sest ettepanek hoiab ära kahesuguse korra kehtestamise, mis oleks kaasa toonud veelgi suurema killustatuse ja konkurentsimoonutused oma riigi piires kauplevate ja piiriülese müügiga tegelevate ettevõtjate vahel.

Riiklike ametiasutuste halduskoormus oleks tühine – see seisneks üksnes selles, et komiteemenetluse raames tuleks komisjonile teatada riiklikest kohtulahenditest ebaõiglasi lepingutingimusi käsitlevates kohtuasjades.

Ühenduse kauplejatel, kes soovivad laiendada oma äritegevust üle piiri, väheneksid halduskulud täieliku ühtlustamise tulemusena märgatavalt. Need ettevõtjad, kes kauplevad ainult oma riigi piires ega ole huvitatud siseturu eeliste kasutamisest, kannataksid marginaalset kahju väikeste ühekordsete kulude tõttu, mida tooks kaasa regulatiivsete muudatustega kohanemine. Ostjaga otse suhtlevate jaemüüjate puhul tuleb arvestada mõningase lisakoormusega, mis puudutab siiski ainult teatavat tüüpi ettevõtteid (näiteks kasutatud kaupu müüvad kauplused, mis tegutsevad vahendajana tarbijate vahel).

Kui ettepanek muudab tarbijakaitse tõhusamaks ja suurendab piiriüleste pakkumiste lisandumise kaudu jaemüügituru konkurentsivõimet, siis võidavad tarbijad suurema valiku, parema kvaliteedi ja madalama hinna näol.

- **Õigusakti valik**

Kavandatud õigusakt: direktiiv.

Muud meetmed ei oleks asjakohased järgmistel põhjustel:

Ühenduse regulatiivse raamistiku killustatuse probleemi saab lahendada üksnes ühenduse tasandil tehtava õigusliku algatusega. Isereguleerimine või kaasreguleerimine seda õigusliku killustatuse probleemi ei lahendaks.

Direktiivi eeliseks määruse ees on asjaolu, et direktiivi ülevõtmine võimaldab

ühenduse õigusnorme sujuvamalt kehtivasse riiklikusse lepinguõigusesse või tarbijakaitseadustikku integreerida. Direktiiviga antaks liikmesriikidele vajalik vabadus säilitada sellised riikliku lepinguõiguse valdkonnas kehtivad õiguslikud kontseptsioonid ja põhimõtted, mis vastavad ühenduse õigusliku ettepaneku eesmärkidele. Erinevalt määrusest võib direktiivi rakendamine aidata riiklikul tasandil välja kujundada ühtse ja järjepideva õigusnormide kogumi, mida on lihtsam kohaldada, mida kauplejad oskavad paremini tõlgendada ja mida riiklikel ametiasutustel on lihtsam jõustada ning mis on ühtlasi ka paremini kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

4. MÕJU EELARVELE

Komiteemenetluse toetamiseks luuakse ebaõiglaste lepingutingimuste komitee ning selleks kulub ühe ametniku palk suuruses hinnanguliselt 117 000 eurot. Eelarvele lisanduvad ka plenaaristungite korraldamise kulud. Istungitel osaleb igast 27 liikmesriigist üks esindaja ning aastas on kavandatud kolm 20 000-eurose eelarvega istungit.

5. TÄIENDAV TEAVE

- **Lihtsustamine**

Ettepanekuga nähakse ette õigusaktide lihtsustamine.

Ettepanekuga lihtsustatakse oluliselt ühenduse tarbijakaitseõigustikku. Nelja direktiivi liitmisega reguleeritakse ettepanekus süsteemselt ühiseid aspekte ning kõrvaldatakse kattuvused ja vasturääkivused. Ettepanekuga reguleeritakse näiteks järjekindlal viisil kõik, mis on neis direktiivides ühine, nagu ühtsed mõisted, lepingueelse teabe põhielemendid ja eeskirjad müügi lepinguliste aspektide kohta, mis on praegu hajutatud mitme direktiivi vahel.

Ettepanek on osa komisjoni käimasolevast tööprogrammist ühenduse õigustiku ajakohastamiseks ja lihtsustamiseks ning kuulub komisjoni töö- ja õigusloomekavas viite 2008/SANCO/001 alla.

- **Kehtivate õigusaktide kehtetuks tunnistamine**

Ettepaneku heakskiitmisele järgneb kehtivate õigusaktide kehtetuks tunnistamine.

- **Läbivaatamis-/muutmis-/aegumisklausel**

Ettepanek sisaldab läbivaatamisklauslit.

- **Vastavustabel**

Liikmesriigid peavad komisjonile edastama direktiivi ülevõtmise riiklike sätete teksti ning nende sätete ja käesoleva direktiivi vastavustabeli.

- **Euroopa Majanduspiirkond**

Kavandatavas õigusaktis käsitletakse EMPga seotud küsimust, mistõttu peaks see laienema Euroopa Majanduspiirkonnale.

- **Ettepaneku üksikasjalik selgitus**

I peatükk sisaldab ühtseid mõisteid, nagu näiteks „tarbija” ja „kaupleja”, ning selles sätestatakse täieliku ühtlustamise põhimõte.

II peatükk käsitleb põhilisi andmeid, mida kauplejad peavad esitama enne kõikide tarbijalepingute sõlmimist, ning teavitamiskohustust, mis lasub vahendajatel, kes sõlmivad lepinguid tarbijate nimel. III peatükis, mida kohaldatakse ainult kaugmüügi ja väljaspool kaupleja valdusi toimuva müügi puhul sõlmitavate lepingute suhtes, sätestatakse konkreetsed teavitamisnõuded ja reguleeritakse lepingust taganemise õigusi (ajavahemik, täideviimine ja mõjud) nii, et need oleksid järjepidevad. Selles viidatakse ka lepingust taganemise tüüpvormile, mis on esitatud I lisa B osas.

IV peatükis selgitatakse direktiivi 99/44/EÜ sätteid. Peatükis säilitatakse põhimõte, et juhul kui kaup ei vasta lepingutingimustele, vastutab kaupleja tarbija ees kaks aastat. Peatükis kehtestatakse uus eeskiri, mille alusel selline kauba kaotsimineku või riknemise risk kantakse üle tarbijale ainult juhtudel, kui tarbija ise või tema määratud kolmas isik, kes ei ole kauba kättetoimetaja, saab kauba oma valdusse.

V peatükis kajastatakse üldiselt direktiivi 93/13/EÜ sätteid. Peatükki kohaldatakse ebaõiglaste lepingutingimuste suhtes, mida individuaalselt kokku ei lepita, näiteks tüüplepingu tingimuste suhtes. Ebaõiglaste lepingutingimused on sellised, mille puhul tarbijate ja kauplejate õigused ja kohustused ei ole tasakaalus ning mis ei ole tarbijatele siduvad. Õiguskindluse tagamiseks esitatakse direktiivis kaks ebaõiglaste lepingutingimuste nimekirja. II lisa on esitatud selliste lepingutingimuste nimekiri, mida peetakse igas olukorras ebaõiglaseks. III lisa esitatakse selliste lepingutingimuste nimekiri, mis võivad olla ebaõiglaste, kui kaupleja ei tõesta vastupidist. Samu nimekirju kohaldatakse kõikides liikmesriikides ja neid võib muuta ainult käesoleva direktiiviga ette nähtud komiteemenetluse kohaselt.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

tarbija õiguste kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,¹

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,²

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras³

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/577/EMÜ tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral,⁴ nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes,⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiiv 97/7/EÜ tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral⁶ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiiv 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta⁷ näevad tarbijale ette mitmeid lepingulisi õigusi.
- (2) Et lihtsustada ja ajakohastada kohaldatavaid eeskirju, kõrvaldada vastuolud ning täita neis eeskirjades esinevad soovimatud lüngad, vaadati need direktiivid omandatud kogemustest lähtudes läbi. Läbivaatamine näitas, et on asjakohane asendada need neli direktiivi käesoleva üheainsa direktiiviga. Seega tuleks käesoleva direktiiviga kehtestada tüüpeeskirjad ühiste aspektide suhtes ja loobuda minimaalse ühtlustamise põhimõttest, mis kehtis endistes direktiivides, mille kohaselt liikmesriigid võisid säilitada või vastu võtta rangemaid riiklikke eeskirju.

---

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ ELT C [...], [...], lk [...].

⁴ EÜT L 372, 31.12.1985, lk 31.

⁵ EÜT L 95, 21.4.1993, lk 29.

⁶ EÜT L 144, 4.6.1997, lk 19. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2007/64/EÜ (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

⁷ EÜT L 171, 7.7.1999, lk 12.

- (3) Asutamislepingu artikli 153 lõige 1 ja lõike 3 punkt a näevad ette, et ühendus aitab kaasa kõrgetasemelise tarbijakaitse saavutamisele meetmetega, mida ta võtab vastavalt asutamislepingu artiklile 95.
- (4) Vastavalt asutamislepingu artikli 14 lõikele 2 hõlmab siseturg sisepiirideta ala, mille ulatuses on tagatud kaupade ja teenuste vaba liikumine ning asutamisevabadus. Tarbijate lepinguliste õiguste teatavate aspektide ühtlustamine on vajalik toimiva ning tarbijatele suunatud siseturu arendamiseks, kus valitseb tasakaal kõrgetasemelise tarbijakaitse ja ettevõtete konkurentsivõime vahel, järgides seejuures subsidiaarsuse põhimõtet.
- (5) Tarbijad ei ole kaugmüügi piiriülest potentsiaali täies ulatuses ära kasutanud, kuigi see võiks olla üks siseturu esmastest käegakatsutavatest tulemustest. Võrreldes riigisisese kaugmüügi olulise kasvuga viimastel aastatel, on piiriülese kaugmüügi kasv olnud piiratud. See erinevus on märgatav just Interneti teel toimiva müügi puhul, kus kasvuruum on eriti suur. Väljaspool ärruume (otsemüük) sõlmitavate lepingute piiriülese potentsiaali ärakasutamist takistavad mitmed tegurid, sealhulgas tootmisharudele kehtestatud riiklike tarbijakaitse-eeskirjade erinevus. Võrreldes riigisisese otsemüügi kasvuga viimastel aastatel, on just teenuste sektoris (nt avalikud teenused) selliste tarbijate arv, kes seda piiriülese ostu-müügi kanalit kasutavad, püsinud madal. Vastukajana paljudes riikides kasvanud ärivõimalustele peaksid väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted (sealhulgas üksiküritajad) või otsemüügiga tegelevate ettevõtete agendid olema enam huvitatud ärivõimaluste leidmisest teistes liikmesriikides, seda eelkõige piirialadel. Seetõttu aitab tarbijatele esitatava teabe ning kauglepingutest ja väljaspool ärruume sõlmitavate lepingutest taganemise täielik ühtlustamine kaasa ettevõtja ja tarbija vahelise siseturu paremale toimimisele.
- (6) Tarbijalepinguid käsitlevad liikmesriikide õigusaktid erinevad üksteisest oluliselt, mis võib märgatavalt moonutada konkurentsi ning takistada siseturu tõrgeteta toimimist. Ühenduse õigustik, mis kehtib kauglepingute või väljaspool ärruume sõlmitavate lepingute valdkonnas tarbekaupade ja nende garantiide kohta, samuti ebaõiglaste lepingutingimuste kohta, sätestab õigusaktide ühtlustamise minimaalsed standardid ja annab liikmesriikidele võimaluse säilitada või kehtestada rangemaid meetmeid, et tagada oma territooriumil kõrgemal tasemel tarbijakaitse. Lisaks on paljud küsimused eri direktiivides vastuoluliselt reguleeritud või jäetud lahendamata. Neid küsimusi on liikmesriigid erinevalt lahendanud. Selle tulemusena erinevad tarbijate lepingulisi õigusi käsitlevate direktiivide rakendamiseks kehtestatud riiklikud eeskirjad suuresti.
- (7) Need erinevused kujutavad endast olulist takistust siseturu toimimisele, kahjustades nii ettevõtjaid kui ka tarbijaid. Erinevused suurendavad eeskirjade täitmiseks tehtavaid kulutusi ettevõtjate jaoks, kes tahavad müüa oma tooteid või osutada teenuseid välismaal. Samuti kahjustab killustatus tarbijate usaldust siseturu suhtes. Tarbijate usaldamatust suurendab veelgi tarbijakaitse ebaühtlane tase ühenduse piires. See probleem on eriti aktuaalne uute turuarengute taustal.
- (8) Mõnede peamiste regulatiivsete aspektide ühtlustamine suurendab tunduvalt nii tarbijate kui ettevõtjate õiguskindlust. Nii tarbijad kui ka ettevõtjad saavad lähtuda ühtsest, selgelt määratletud õiguslikel printsiipidel rajanevast regulatiivraamistikust, mis reguleerib ettevõtjate ja tarbijate vahel sõlmitavate lepingute teatavaid aspekte kogu ühenduses. Selle tulemusena kõrvaldatakse eeskirjade killustatusest põhjustatud takistused ja muudetakse siseturg selles valdkonnas paremini toimivaks. Neid takistusi

saab kõrvaldada üksnes ühtsete ühenduse tasandi eeskirjade kehtestamisega. Lisaks sellele tagatakse nende eeskirjadega tarbijate jaoks ühtlaselt kõrge tarbijakaitse tase kogu ühenduse territooriumil.

- (9) Käesoleva direktiiviga ühtlustatud valdkond peaks hõlmama ettevõtjate ja tarbijate vahel sõlmitavate lepingute teatavaid aspekte. Need on eeskirjad selle kohta, millist teavet tuleb esitada enne lepingu sõlmimist ning lepingu kehtimise ajal, millised on kauglepingutest või väljaspool äriruume sõlmitavatest lepingutest taganemise õigused ja müügilepingutega seonduvad tarbijate õigused ning ebaõiglased lepingutingimused tarbijalepingutes.
- (10) Käesoleva direktiivi sätteid kohaldatakse, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 593/2008 (lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I))⁸ kohaldamist.
- (11) Kehtiv ühenduse õigustik tarbijatele osutatavate finantsteenuste valdkonnas sisaldab mitmeid tarbijakaitse eeskirju. Seetõttu hõlmavad käesoleva direktiivi sätted finantsteenustega seonduvaid lepinguid vaid ulatuses, mis on vajalik regulatiivsete tühimike täitmiseks.
- (12) Uus kauglepingu mõiste hõlmaks kõiki juhtumeid, kus müügi- või teenusleping sõlmitakse üksnes ühe või mitme sidevahendi vahendusel (nt tellimuskiri, Internet, telefon või faks). See looks ühtlase mänguruumi kõigile kaugmüügiga tegelejatele. See parandaks ka õiguskindlust, võrreldes praegu kehtiva mõistega, mille kohaselt nõutakse organiseerunud kaugmüügiskeemi olemasolu, mida kasutades kaupleja lepingu sõlmib.
- (13) Konkreetsed asjaolud, mille alusel pakkumine on tehtud või leping sõlmitud, ei peaks kauglepingu mõistes kajastuma. See, kas kaupleja on juhuslik kaugmüüja või kasutab organiseeritud skeemi, mida haldab kolmas isik, nagu näiteks mõni Interneti-portaal, ei peaks tarbijakaitset mõjutama. Samuti peaks tehingu puhul, milles kaupleja ja tarbija lepivad kokku silmast silma ja väljaspool äriruume, olema tegemist kauglepinguga, juhul kui leping sõlmitakse seejärel üksnes sidevahendi abil, nagu näiteks Interneti või telefoni teel. Kauplejate jaoks peaks kauglepingu mõiste lihtsustamine parandama õiguskindlust ja kaitsma kauplejat ebaõiglase konkurentsi eest.
- (14) Väljaspool äriruume sõlmitud lepingut tuleks määratleda lepinguna, mis sõlmitakse kaupleja ja tarbija samaaegsel füüsilisel kohalolekul väljaspool äriruume, näiteks kas tarbija kodus või töökohal. Ettevõtte valdustest väljaspool on tarbijad psühholoogilise surve all, olenemata sellest, kas nad on soovinud kaupleja kohaletulekut või ei. Selleks et vältida eeskirjadest kõrvalehoidmist, tuleks siiski pidada väljaspool äriruume sõlmitud lepinguks ka sellises olukorras sõlmitud lepingut, kus tarbija poole pöördutakse väljaspool äriruume, lepingut arutatakse näiteks tarbija kodus, kuid see sõlmitakse poes.
- (15) Ettevõtte äriruumideks tuleks pidada mistahes liiki valdusi (näiteks pood või veoauto), mida kaupleja kasutab pideva äritegevuse kohana. Müügikioskeid ja -laudu tuleks

---

⁸ ELT L 177, 4.7.2008, lk 6.

käsitada äriruumidena, kuigi kaupleja kasutab neid võib-olla ajutiselt. Muid valdusi, mis on üüritud ainult lühikeseks ajaks ja kus ei ole kaupleja asukoht (näiteks hotellid, restoranid, konverentsikeskused, kinod, mille on üüritud kauplejad, kelle asukoht ei ole seal), ei tuleks vaadelda äriruumidena. Samuti ei vaadeldaks äriruumidena avalikke kohti, sealhulgas ühistranspordivahendeid, rajatisi, kodusid ega töökohti.

- (16) Püsiva andmekandja mõiste peaks hõlmama eelkõige paberil dokumente, USB-pulki, CD-ROMe, DVDsid, mälukaarte ja arvuti kõvaketast, millele on salvestatud e-kiri või pdf-dokument.
- (17) Tarbijatel peab olema õigus saada teavet enne lepingu sõlmimist. Siiski ei pea kaupleja esitama teavet, mis on kontekstist ilmne. Näiteks ettevõtte äriruumides toimuva tehingu puhul võivad toote peamised omadused, kaupleja identiteet ja tarnekorraldus olla selgelt näha. Kaugtehingute ja väljaspool äriruume tehtavate tehingute puhul peaks kaupleja esitama teavet maksekorra, tarnetingimuste, tarne toimumise ja kaebuste lahendamise põhimõtete kohta, sest need ei pruugi igas olukorras selged olla.
- (18) Kauplejatel peaks lasuma kohustus tarbijat eelnevalt teavitada igasugustest korralduslikest aspektidest, mis tulenevad olukorrast, kus tarbija sooritab kaupleja kasuks sissemakse, sealhulgas sellisest olukorrast, kus tarbija krediit- või deebetkaardil broneeritakse teatav summa.
- (19) Avalike oksjonite puhul ning tulenevalt sellise müügivõtte olemusest ja traditsioonidest võib oksjoni korraldaja selle isiku aadressi ja isikuandmed, kelle kaupa ta müüb, asendada iseenda kontaktandmetega.
- (20) Tarbija peaks teadma, kas ta sõlmib lepingu kauplejaga või vahendajaga, kes tegutseb mõne teise tarbija volitusel, sest viimati kirjeldatud olukorra puhul võib selguda, et käesoleva direktiiviga pakutav kaitse sel juhul tarbijale ei laiene. Seepärast peaks vahendaja sellest asjaolust teavitama ja võimalikke tagajärgi kirjeldama. Mõistet „vahendaja” ei tohiks kasutada Interneti-müügifoorumite kohta, kus ei sõlmita lepinguid mõne teise isiku nimel või volitusel.
- (21) Kauglepingute puhul tuleks kohandada teavitamisnõudeid nii, et arvesse võetaks teatavate meediakanalite puhul ette tulevaid tehnilisi piiranguid, näiteks teatavate mobiiltelefonide ekraanidel kuvatavate tähemärkide piiratud arv või telepoodide reklaami piiratud kestus. Neil juhtudel peaks kaupleja täitma teavitamise miinimumnõudeid ja andma tarbijale viite muude teabeallikate kohta, näiteks pakkuma välja maksuvaba telefoninumbri või kaupleja veebilehe aadressi, kus asjakohane teave on vahetult ja hõlpsasti kättesaadav.
- (22) Kuna kaugmüügi puhul puudub tarbijal võimalus kaupa enne lepingu sõlmimist näha, peaks tarbijal olema lepingust taganemise õigus, mis annaks talle võimaluse veenduda kauba olemuses ja toimimises.
- (23) Praegune taganemisperioodi pikkuse varieerumine nii liikmesriigiti kui sõltuvalt sellest, kas tegemist on kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitava lepinguga, toob kaasa õigusliku ebakindluse ja eeskirjade järgimise kulud. Nii kauglepingute kui ka väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute suhtes peaks kehtima ühesugune lepingust taganemise tähtaeg.

- (24) Õiguskindluse tagamiseks on käesolevas direktiivis sisalduvate tähtaegade arvutamise suhtes asjakohane kohaldada nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrust (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad⁹. Seega tuleks kõiki käesolevas direktiivis sisalduvaid ajavahemikke väljendada kalendripäevades.
- (25) Kauglepinguid käsitlevad eeskirju tuleks kohaldada, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ (infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta)) artiklites 9 ja 11 sätestatud e-lepingute sõlmimist ja e-tellimusi käsitlevate sätete kohaldamist.
- (26) Kui tarbija tellib samalt kauplejalt rohkem kui ühe kaubaartikli, peab tarbijal olema taganemisõigus iga eseme suhtes. Kui kaubaartiklid tarnitakse eraldi, siis tuleks konkreetse taganemisperioodi alguseks lugeda hetke, mil tarbija saab tegelikult kätte selle konkreetse eseme. Kui kaup tarnitakse mitme saadetisena või osade kaupa, siis tuleks konkreetse taganemisperioodi alguseks lugeda hetke, kui tarbija või tema poolt määratud kolmas isik saab kätte viimase saadetise või kauba osa.
- (27) Kui kaupleja ei ole enne kauglepingu või väljaspool ärruume sõlmitava lepingu sõlmimist teavitanud tarbijat taganemisõigustest, tuleks taganemisperioodi pikendada. Ent õiguskindluse tagamiseks seoses ajavahemikega tuleks kehtestada taganemisperioodi suhtes kolme kuu pikkune ajaline piirang, tingimusel, et kaupleja on täitnud oma lepingulised kohustused täies ulatuses. Kaupleja kohustused loetakse täielikult täidetuks, kui ta on kauba tarbijale tarninud või tarbija tellitud teenuse täielikult osutanud.
- (28) Erinevused viisides, kuidas liikmesriigid taganemisõigusi teostavad, on põhjustanud piiriülese müügiga tegelevatele ettevõtjatele kulusid. Ühtlustatud taganemise vormi näidise kasutuselevõtt tarbijate jaoks peaks lihtsustama lepingust taganemist ja suurendama õiguskindlust. Seetõttu ei tohiks liikmesriigid kehtestada kogu ühenduse piires kehtivale tüüpvormile mingeid nõudeid selle välise kuju kohta (näiteks seoses tähemärgi suurusega).
- (29) Kogemuste põhjal on teada, et paljud tarbijad ja kauplejad eelistavad suhtlemist kaupleja veebilehe kaudu, ning seetõttu peaks kauplejal olema võimalik anda tarbijale võimalus täita lepingust taganemise vorm veebipõhiselt. Sel juhul peaks kaupleja tarbijat viivitamatult taganemise vormi kättesaamisest e-kirja vahendusel teavitama.
- (30) Lepingust taganemise korral peaks kaupleja tagastama kogu tarbijalt saadud raha, sealhulgas summa, mis katab kaupleja kulutused seoses kauba tarnimisega tarbijale.
- (31) Mõned tarbijad kasutavad taganemisõigust, olles kaupa kasutanud kauem, kui see on vajalik kauba olemuses ja toimimises veendumiseks. Sel juhul peaks tarbija vastutama mistahes kauba väärtuse vähenemise eest. Et veenduda kauba olemuses ja toimimises, peaks tarbija kasutama või proovima kaupa üksnes nii, nagu tal lubatakse seda teha poes. Näiteks peaks tarbija rõivast ainult selga proovima, mitte aga ei tohiks seda rõivast kanda. Et tagada taganemisõiguse tõhusus teenuslepingute puhul, eelkõige

---

⁹ EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1.

muude kui kiireloomuliste remonditööde korral, mille puhul tarbijale võidakse avaldada suurt ostusurvet tema oma kodus ning teenus osutatakse otsekohe, enne taganemisperioodi lõppu, ei peaks tarbijad teenuse eest maksma.

- (32) Et vältida olukorda, kus kaupleja tagastab raha tarbijale, kes ei ole kaupa tagasi saatnud, tuleks nõuda, et tarbija saadab kauba tagasi mitte hiljem kui neliteist päeva pärast seda, kui ta on teatanud kauplejale oma taganemisotsusest.
- (33) Taganemisõiguse puhul peaksid kehtima teatavad erandid, nagu näiteks juhtudel, kus taganemisõigus ei ole kauba olemust silmas pidades asjakohane. Erandit kohaldataks näiteks veini puhul, mida tarnitakse pika ajavahemiku järel pärast spekulatiivset laadi lepingu sõlmimist ning kus sellise veini väärtus sõltub turu kõikumisest (*vin en primeur*).
- (34) Samuti, kui teenuse osutamiseks on sõlmitud kaugleping ning teenuse osutamine algab taganemisperioodi jooksul (nt tarbija laeb selle aja jooksul alla andmeid), oleks ebaõiglane, kui tarbijal oleks taganemisõigus pärast seda, kui ta on teenust kas täielikult või osaliselt kasutanud. Seepärast ei peaks tarbija omama taganemisõigust, kui teenuse osutamine algab tarbija selgel nõusolekul.
- (35) Komisjon on teinud kindlaks mõned peamised tarbijate probleemid koduhooldustööde valdkonnas, kus tarbijatele avaldatakse survet tellida kalleid remonditöid. Teavitamis- ja taganemiseeskirjade kohaldamisala tuleks siin selgitada ja laiendada nii, et need kataksid sellised lepingud. Ainult lepingud, mis on sõlmitud huvide edastamiseks kinnisasja puhul, peaksid kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitavatele lepingute suhtes kohaldatavate teavitamis- ja taganemisõiguste eeskirjade kohaldamisalast välja jääma.
- (36) Taganemisõiguse kohaldamine võib olla asjakohatu teatavate teenuste puhul, mis on seotud majutuse, transpordi ja vaba aja veetmisega. Seesuguste lepingute sõlmimine tähendab kaupleja jaoks teatud vahendite reserveerimist ning kui tarbijale kehtestatakse taganemisõigus, võiks kauplejal olla raske uut tarbijat leida. Seetõttu ei peaks tarbija teavitamis- ja taganemisõigusi käsitlevad sätted hõlmama selliseid kauglepinguid.
- (37) Lihtsustamise eesmärgil ja õiguskindluse saavutamiseks tuleks taganemisõigust kohaldada igat liiki väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute suhtes, välja arvatud rangelt määratletud asjaolude puhul, mida on kerge tõestada. Seetõttu ei peaks kohaldama taganemisõigust tarbija kodus teostatavate kiireloomuliste parandustööde suhtes, mille puhul taganemisõigus ei sobiks kokku hädaolukorraga; sama kehtiks poodide kojukandeteenuste puhul, kus tarbija võib valida poe veebilehelt toitu, jooke ja muid kaupu koheseks koduseks tarbimiseks ja kus need kaubad tuuakse tarbijale koju kätte. Sellistel juhtudel on tegemist kaubaga, mis ei ole kallid ja mida tarbija ostab pidevalt igapäevaseks tarbimiseks või majapidamises kasutamiseks ning mille suhtes seetõttu ei tuleks taganemisõigust kohaldada. Kõige suuremaid probleeme tarbijatele ja enam vaidlusi kauplejatele põhjustab kaupade kohaletoometamine, sealhulgas kaupade kaotamine või kahjustamine transpordi ajal ning hilinenud või osaline tarnimine. Seetõttu on asjakohane selgitada ja ühtlustada kohaletoometamist ning riskide ülekandmist käsitlevaid riiklikke eeskirju.
- (38) Tarbijale suunatud müügi korral võib kauba kohaletoometamine toimuda mitmel viisil. Ainult eeskirjad, millest saab hõlpsasti erandeid teha, võimaldavad vajalikku

paindlikkust, et neid erinevusi arvesse võtta. Tarbijaid tuleks kaitsta igasuguse riski eest seoses kauba kaotsimineku või kahjustumisega transpordi ajal, mida korraldab või teostab kaupleja. Riski ülekandmist käsitlevat eeskirja ei tohiks kohaldada olukorras, kus tarbija ilma põhjuseta viivitab kauba oma valdusse võtmisega (näiteks kui tarbija ei too kaupa postkontorist viimase kehtestatud tähtaja jooksul ära). Sel juhul peaks kauba kaotsimineku või kahjustamise risk pärast kauplejaga kokkulepitud tarneaaja möödumist jääma tarbija kanda.

- (39) Kaupleja peaks vastutama tarbija ees juhul, kui kaup ei vasta lepingutingimustele. Eeldatakse, et kaup on vastavuses lepingutingimustega, kui ta vastab teatavatele tingimustele, mis on seotud peamiselt kauba kvaliteediga. Kauba kvaliteet ja toimimine, mida tarbija võib õigustatult eeldada, sõltub muu hulgas nii sellest, kas kaup on uus või kasutatud, kui ka sellest, kui pikk on kauba eeldatav kasutusaeg.
- (40) Kui kaup ei vasta lepingutingimustele, siis peaks tarbija saama kõigepealt võimaluse nõuda kauplejalt kauba parandamist või selle asendamist, olenevalt kaupleja eelistusest – seda siiski vaid juhul, kui kaupleja ei tõesta, et sellised nõudmised on ebaseaduslikud, osutuvad võimatuks või nõuavad kauplejalt ebaproportsionaalseid jõupingutusi. Kaupleja jõupingutused tuleks määrata objektiivselt, võttes arvesse kaupleja kulusid kauba mittevastavuse kõrvaldamisel, kauba väärtust ja seda, kui suures osas kaup ei vasta lepingutingimustele. Varuosade puudumine ei tohiks olla põhjuseks, mis õigustab kaupleja suutmatust kõrvaldada kauba mittevastavuse mõistliku ajavahemiku jooksul või ebaproportsionaalsete jõupingutusteta.
- (41) Tarbija ei peaks kandma mingeid kulusid seoses kauba mittevastavuse kõrvaldamisega, eelkõige postitamise, tööjõu ja materjalide osas. Samuti ei pea tarbija kompenseerima kauplejale puudustega kauba kasutamist.
- (42) Kui kaupleja on kas keeldunud mittevastavusest tulenevaid nõudeid täitmast või ei ole tal korduvalt õnnestunud neid täita, peaks tarbijal olema õigus vabalt valida mistahes õiguskaitsevahendit. Kaupleja keeldumine võib olla kas otsene või kaudne, viimasel juhul peetakse silmas olukorda, kui kaupleja ei vasta või ignoreerib tarbija nõuet mittevastavus kõrvaldada.
- (43) Direktiivis 1999/44/EÜ antakse liikmesriikidele võimalus kehtestada ajavahemik kestusega vähemalt kaks kuud, mille jooksul tarbija peab kauplejale mis tahes mittevastavusest teatama. Ülevõtmisõigusaktides kehtestatud erinevused on tekitanud kaubandustõkkeid. Seetõttu on vaja selline regulatiivne võimalus kõrvaldada ja parandada õiguskindlust, kohustades tarbijaid teatama kauplejale kauba mittevastavusest kahe kuu jooksul selle avastamise kuupäevast.
- (44) Mõned kauplejad või tootjad pakuvad tarbijatele kauba garantiid. Tagamaks, et tarbijaid ei eksitata, peaks kauba garantii sisaldama teatavat teavet, sealhulgas garantii kestuse ja territoriaalse kohaldamisala kohta, ning kinnitust, et kõnealune garantii ei mõjuta tarbija seaduslikke õigusi.
- (45) Tarbijat on vaja kaitsta ebaõiglaste lepingutingimuste eest, mille üle ei peeta individuaalseid läbirääkimisi, näiteks nagu tüüplepingutingimused. Ebaõiglasi lepingutingimusi käsitlevaid eeskirju ei tohiks kohaldada lepingutingimuste puhul, millega tarbija on läbirääkimise alusel nõustunud. Kaupleja või kaupleja volitatud

kolmanda isiku koostatud erinevate lepingutingimuste vahel valimise võimalust ei tohiks käsitada läbirääkimisena.

- (46) Ebaõiglaste lepingutingimuste sätteid ei kohaldataks lepingutingimuste suhtes, mis kajastavad otseselt või kaudselt liikmesriikides kehtivaid kohustuslikke põhikirjasätteid või õigusnorme, mis on vastavuses ühenduse õigusega. Samuti ei kontrollita ebaõiglaste tingimuste suhtes selliseid lepingutingimusi, mis põhinevad nende rahvusvaheliste konventsioonide sätetel või põhimõtetel, millega ühendus või liikmesriigid on ühinenud, seda eelkõige transpordi valdkonnas.
- (47) Tarbijalepingud tuleb koostada lihtsas ja arusaadavas keeles ja need peavad olema hästi loetavad. Kauplejal peaks olema võimalus valida lepingutingimuste kavandi kirjamärgi tüüpi ja suurust. Tarbijale tuleb enne lepingu sõlmimist anda võimalus lepingutingimusi lugeda. Tarbija peaks saama sellise võimaluse kas nii, et tarbijale esitatakse tema nõudmise korral lepingutingimused (ettevõtte äriruumides sõlmitava lepingu puhul) või tehakse need lepingutingimused muul viisil kättesaadavaks (näiteks kauglepingu korral kaupleja veebilehel) või lisatakse tellimislehele lepingu tüüptingimused (väljaspool äriruume sõlmitava lepingu puhul). Kaupleja peaks taotlema tarbija nõusolekut mistahes lisatasu kohta, mis lisandub kauplejale peamise lepingulise kohustuse täitmise eest makstavale tasule. Nõusoleku eeldamine nn *opt-out*-valikusüsteemi kasutamise näol, näiteks eelnevalt märgistatud kastikeste kasutamine kaupleja veebilehel, peaks olema keelatud.
- (48) Heausksuse hindamisel tuleks erilist tähelepanu pöörata lepinguosaliste positsiooni tugevusele läbirääkimistel ja sellele, kas tarbijat mõjutati tingimusega nõustuma ning kas kaup müüdi või teenused osutati tarbija eritellimuse alusel. Kaupleja vastab heauskse käitumise nõudele, kui ta tegutseb õiglaselt ja suhtub võrdselt teise lepinguosalisse, kelle seaduslikke huvisid ta peab arvesse võtma.
- (49) Käesoleva direktiivi raames ei tuleks hinnata ei selliste lepingutingimuste õiglust, mis kirjeldavad lepingu põhisisu, ega müüdud kauba või osutatud teenuse kvaliteedi ja hinna suhet, välja arvatud juhul, kui need tingimused ei ole vastavuses läbipaistvuse nõudega. Lepingu põhisisu ning kvaliteedi ja hinna suhet tuleks siiski arvestada ülejäänud lepingutingimuste õigluse arvestamisel. Näiteks ei tuleks sellist hindamist läbi viia kindlustuslepingute puhul, mille tingimustes määratakse selgelt kindlaks või piiritletakse kindlustusrisk ja kindlustaja vastutus, sest neid piiranguid võetakse arvesse tarbija makstava kindlustusmaks arvutamisel.
- (50) Õiguskindluse tagamiseks ja siseturu parema toimimise huvides peaks direktiiv sisaldama kahte ebaõiglaste lepingutingimuste nimekirja. II lisas on esitatud selliste lepingutingimuste nimekiri, mida peetakse igal juhul ebaõiglaseks. III lisas on lepingutingimuste nimekiri, mida tuleks pidada ebaõiglaseks juhul, kui kaupleja ei tõesta vastupidist. Need nimekirjad peaksid kehtima kõigis liikmesriikides.
- (51) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused¹⁰.

---

¹⁰ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- (52) Eelkõige tuleks anda komisjonile õigus muuta II ja III lisa, kus on esitatud lepingutingimused, mida peetakse ebaõiglaseks või mis võivad seda olla. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (53) Komisjoni õigust muuta II ja III lisa tuleks kasutada selleks, et tagada ebaõiglasi lepingutingimusi käsitlevate eeskirjade järjekindel rakendamine, täiendades neid lisasid lepingutingimustega, mida tuleks pidada ebaõiglaseks igas olukorras või mida tuleks pidada ebaõiglaseks juhul, kui kaupleja ei tõesta vastupidist.
- (54) Liikmesriigid võivad kasutada riikliku lepinguõiguse kõiki üldmõisteid, mis on vastavuses taotletud eesmärgiga, et ebaõiglased lepingutingimused ei ole tarbija jaoks siduvad.
- (55) Liikmesriigid peaksid tagama, et kohtute või haldusasutuste käsutuses on piisavad ja tõhusad vahendid, millega tõkestada ebaõiglase lepingutingimuste kohaldamist tarbijalepingutes.
- (56) Kooskõlas asutamislepinguga nähakse käesolevas direktiivis ette tarbijakaitse kõrge tase. Ükski käesoleva direktiivi säte ei takista kauplejat pakkumast tarbijale lepingutingimusi, mille alusel tarbija on kaitstud paremini, kui käesoleva direktiiviga ette nähakse.
- (57) Isikutele ja organisatsioonidele, kellel on vastavalt riiklikele õigusaktidele õigustatud huvi kaitsta tarbijate lepingulisi õigusi, tuleks võimaldada õiguskaitsevahendeid menetluste algatamiseks kas kohtus või haldusasutuses, mis on pädev kaebuste üle otsustama või asjakohast kohtumenetlust algatama.
- (58) On vaja, et liikmesriigid kehtestaksid karistused käesoleva direktiivi sätete rikkumiste eest ja tagaksid nende jõustamise. Need karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (59) Tarbija ei tohiks jääda ilma käesoleva direktiiviga ette nähtud kaitsest. Kui lepingu suhtes kohaldatava õiguse puhul on tegemist kolmanda riigi õigusega, siis tuleks selle üle otsustamisel, kas tarbijal on käesoleva direktiiviga antud kaitse, kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I).
- (60) Euroopa Komisjon püüab leida kõige sobivama viisi, kuidas teavitada tarbijaid põhilistest õigustest, mis neil on ostu sooritades.
- (61) Kuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiviga 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebausate kaubandustavade direktiiv),¹¹ on keelatud inertsmüük, mis seisneb tellimata kauba tarnimises või teenuse osutamises tarbijale, kuid lepingulisi õiguskaitsevahendeid selle

---

¹¹ ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

kohta ei ole ette nähtud, on käesolevas direktiivis vaja näha ette sellised lepingulised õiguskaitsvahendid, mis vabastavad tarbija kõikidest kohustustest nende kaupade ja teenuste puhul, mida ta ei ole tellinud.

- (62) Soovimatute teadete probleemi reguleeritakse juba direktiivis 2002/58/EÜ, kus nähakse ette ka kõrge tarbijakaitse tase. Sama probleemi käsitlevad sätted direktiivi 97/7/EÜ artiklis 10 tuleks välja jätta.
- (63) On asjakohane vaadata käesolev direktiiv läbi, kui ilmnevad mingid tõkked siseturu toimimisel. Läbivaatamise tulemusena võib komisjon koostada ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks, mis võib sisaldada muudatusi teistes tarbijakaitset käsitlevates õigusaktides, mis kajastavad komisjoni tarbijapoliitika strateegiaga võetud kohustust ühenduse õigustik ühtse kõrge tarbijakaitse taseme saavutamiseks läbi vaadata.
- (64) Direktiivid 85/577/EMÜ, 93/13/EMÜ ja 97/7/EÜ ning direktiiv 1999/44/EÜ tuleks kehtetuks tunnistada.
- (65) Kuna liikmesriigid ei suuda käesoleva direktiivi eesmärgi piisavalt saavutada ning seetõttu on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Vastavalt nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuspõhimõttele ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik siseturu toimimise tõkete kõrvaldamiseks ja ühtse kõrge tarbijakaitse taseme saavutamiseks.
- (66) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I peatükk

Sisu, mõisted ja reguleerimisala

Artikkel 1 *Sisu*

Käesoleva direktiivi eesmärk on aidata kaasa siseturu nõuetekohasele toimimisele ja kõrge tarbijakaitse taseme saavutamisele, ühtlustades tarbijate ja kauplejate vahelisi lepinguid käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide teatavaid aspekte.

Artikkel 2 *Mõisted*

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) tarbija – füüsiline isik, kes käesoleva direktiiviga hõlmatavate lepingute raames tegutseb eesmärgil, mis ei ole seotud tema kaubandus-, majandus-, käsitööstusliku või kutsetegevusega;
- (2) kaupleja – füüsiline või juriidiline isik, kes käesoleva direktiiviga hõlmatavate lepingute raames tegutseb eesmärgil, mis on seotud tema kaubandus-, majandus-, käsitööstusliku või kutsetegevusega, ning sellise kaupleja nimel või volitusel tegutsev isik;
- (3) müügileping – mistahes leping kauba müügi kohta kauplejalt tarbijale, sealhulgas mistahes mitmeotstarbeline leping, mille objektiks on nii kaubad kui ka teenused;
- (4) kaup – mistahes materiaalne vallasvara, välja arvatud:
  - a) kaup, mida müüakse sundkorras või muul seadusest tuleneval viisil,
  - b) vesi ja gaas, kui neid ei panda müüki piiratud mahus või kindlaksmääratud koguses,
  - c) elekter;
- (5) teenusleping – mistahes leping, välja arvatud müügileping, mille alusel kaupleja osutab tarbijale teenust;
- (6) kaugleping – mistahes müügi- või teenusleping, mille sõlmimiseks kaupleja kasutab eranditult kas üht või mitut sidevahendit;
- (7) sidevahendid – mistahes vahendid, mida ilma kaupleja ja tarbija üheaegse füüsilise kohalviibimiseta saab kasutada nende vahelise lepingu sõlmimiseks;
- (8) väljaspool äriruume sõlmitav leping –
  - a) mistahes müügi- või teenusleping, mis sõlmitakse kaupleja ja tarbija üheaegsel viibimisel väljaspool äriruume, või mistahes müügi- või teenusleping, mille pakkumine on tehtud tarbijale nimetatud tingimustes; või
  - b) mistahes müügi- või teenusleping, mis sõlmitakse äriruumides, kuid mille üle peetakse läbirääkimisi väljaspool äriruume olukorras, kus kaupleja ja tarbija viibivad mõlemad kohal;
- (9) äriruum –
  - a) jaemüügiks kasutatav äriruum vallas- või kinnisvara kujul, sealhulgas hooajaliseks jaemüügiks kasutatav äriruum, kus kaupleja regulaarselt tegutseb; või
  - b) müügikioskid ja müügilauad, kus kaupleja tegutseb regulaarselt või ajutiselt;

- (10) püsiv andmekandja – vahend, mis võimaldab tarbijal või kauplejal säilitada isiklikult talle suunatud teavet nii, et sellele on teabe eesmärgiga vastavuses oleva aja jooksul võimalik hilisemaks kasutamiseks ligi pääseda, ja mis võimaldab säilitatud teavet muutmata kujul taasesitada;
- (11) tellimisvorm – vahend, milles on sätestatud lepingutingimused ja mille tarbija peab allkirjastama, et sõlmida väljaspool äriruume sõlmitav leping;
- (12) toode – mistahes kaup või teenus, sealhulgas kinnisvara ning õigused ja kohustused;
- (13) finantsteenused – mistahes panga-, krediidi-, kindlustus-, personaalpensiooni, investeerimis- või makseteenused;
- (14) ametialane hoolikus – erioskuste tase ja hoolikus, mille kasutamist tarbijate suhtes võib kauplejalt õigustatult eeldada ja mis on vastavuses ausate kaubandustavadega ja/või heausklikkuse üldpõhimõttega kaupleja tegevusalal;
- (15) enampakkumine – müügimeetod, kus kaupleja pakub kaupa või teenust võistupakkumise korras, mis võib hõlmata sidevahendi kasutamist ning kus kõrgeima pakkumise tegija on kohustatud kauba või teenuse ostma. Tehing, mis sõlmitakse pakkumise alusel, kus hind on eelnevalt määratud, kuid mille sõlmimiseks tarbijatele siiski antakse võimalus osaleda võistupakkumisel, ei ole enampakkumine;
- (16) avalik enampakkumine – müügimeetod, kus kaupleja pakub enampakkuja poolt juhitava võistupakkumise korras kaupa tarbijale, kes viibib enampakkumise juures või kellele on antud võimalus seal juures viibida, ning kus kõrgeima pakkumise tegija on kohustatud kauba ostma;
- (17) tootja – kauba valmistaja, ühenduse territooriumile importija või isik, kes on oma nime, kaubamärgi või muu tunnusmärgi kaubale asetanud ja esineb selle tootjana;
- (18) kauba garantii – kaupleja või tootja (garandi) poolt tarbija ees võetud kohustus hüvitada tarbijale kauba või teenuse eest makstud hind või asendada või parandada kaup või teenus mistahes moel, kui kaup või teenus ei vasta garantiikirjas sätestatud kirjeldusele või lepingu sõlmimise ajal või selle eel kättesaadavale reklaamile;
- (19) vahendaja – kaupleja, kes sõlmib lepingu tarbija nimel või volitusel;
- (20) lisaleping – leping, mille alusel tarbija omandab kauba või teenuse, mis on seotud kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitud lepinguga, ning kus kauba tarnib või teenuse osutab kaupleja või kolmas isik nimetatud kolmanda isiku ja kaupleja vahel sõlmitud kokkuleppe alusel.

Artikkel 3
Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse selles sätestatud tingimustel ja ulatuses kaupleja ja tarbija vahel sõlmitud müügi- ja teenuslepingute suhtes.
2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse finantsteenuste puhul üksnes artiklites 8–20 sätestatud teatavate väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute, artiklites 30–39 sätestatud ebaõiglaste lepingutingimuste ja artiklites 40–46 sätestatud üldeeskirjade suhtes ning koostoimes artikliga 4, mis käsitleb täielikku ühtlustamist.
3. Lepingute suhtes, mis kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 94/47/EÜ¹² ja nõukogu direktiivi 90/314/EMÜ¹³ reguleerimisalasse, kohaldatakse üksnes artikleid 30–39, mis käsitlevad tarbija õigusi ebaõiglaste lepingutingimuste puhul, loetuna koostoimes artikliga 4, mis käsitleb täielikku ühtlustamist.
4. Artikleid 5, 7, 9 ja 11 kohaldatakse ilma, et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivides 2006/123/EÜ¹⁴ ja 2000/31/EÜ¹⁵ sätestatud teavitamisnõuete kohaldamist.

Artikkel 4
Täielik ühtlustamine

Liikmesriigid ei tohi riiklikes õigusaktides säilitada või nendega kehtestada eeskirju, mis erinevad käesoleva direktiiviga kehtestatust, sealhulgas ei rangemaid ega vähem rangeid eeskirju, millega tagataks tarbijakaitse erinev tase.

II peatükk

Tarbija teavitamine

Artikkel 5
Teavitamise üldnõuded

1. Enne mistahes müügi- või teenuslepingu sõlmimist peab kaupleja esitama tarbijale järgmise teabe, kui selline teave ei ole kontekstist niigi selge:
  - a) toote põhiomadused sidevahendile ja tootele kohases ulatuses;
  - b) kaupleja aadress ja identifitseerimisandmed, näiteks tema ärinimi, ning vajadusel selle kaupleja aadress ja identifitseerimisandmed, kelle volitusel ta tegutseb;

---

¹² EÜT L 280, 29.10.1994, lk 83.

¹³ EÜT L 158, 23.6.1990, lk 59.

¹⁴ ELT L 376, 27.12.2006, lk 36.

¹⁵ EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1.

- c) toote või teenuse hind koos maksudega või juhul, kui toote või teenuse olemusest tulenevalt ei ole hinda põhjendatult võimalik eelnevalt arvutada, hinna arvutamise viis ning vajadusel ka täiendavad veo-, tarne- või postikulud või, kui neid kulusid ei ole põhjendatult võimalik eelnevalt arvutada, teave selle kohta, et võidakse nõuda selliste täiendavate kulude tasumist;
  - d) maksmise, tarne, tellimuse täitmise ja kaebuste lahendamise kord, kui see erineb ametialase hoolikuse nõuetega kehtestatust;
  - e) lepingust taganemise õigus (kui see on asjakohane);
  - f) kauba müügijärgse hoolduse ja garantii olemasolu ja tingimused (kui see on asjakohane);
  - g) lepingu kestus (kui see on asjakohane) või, kui leping on tähtajatu, lepingu lõpetamise tingimused;
  - h) tarbija lepingust tulenevate kohustuste minimaalne kestus (kui see on asjakohane);
  - i) asjaolu, et kaupleja nõudel peab tarbija maksma ettemaksu või esitama finantstagatise, ning sellise ettemaksu või finantstagatise tingimused.
2. Avaliku enampakkumise korral võib asendada lõike 1 punktis b nõutava teabe enampakkuja aadressi ja identifitseerimisandmetega.
3. Lõikes 1 osutatud teave peab moodustama müügi- või teenuslepingu lahutamatu osa.

Artikkel 6

Teavitamiskohustuse täitmata jätmine

- 1. Kui kaupleja ei ole täitnud artikli 5 lõike 1 punktis c osutatud nõuet, et täiendavatest kuludest tuleb teavitada, ei pea tarbija täiendavaid kulusid kinni maksma.
- 2. Ilma et see piiraks artikli 7 lõike 2, artiklite 13 ja 42 kohaldamist, määratakse artikli 5 rikkumisest tulenevad tagajärjed kindlaks vastavalt kehtivale riiklikule õigusele. Liikmesriigid kehtestavad oma riiklikus lepinguõiguses tõhusad õiguskaitsevahendid artikli 5 rikkumise puhuks.

Artikkel 7

Konkreetsed teavitamisnõuded vahendajatele

- 1. Enne lepingu sõlmimist selgitab vahendaja tarbijale, et ta tegutseb teise kaupleja nimel või volitusel ning et sõlmitud lepingut ei käsitata mitte tarbija ja kaupleja vahelise, vaid pigem kahe tarbija vahelise lepinguna, mis ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.
- 2. Vahendajat, kes ei täida käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohustust, loetakse isikuks, kes on sõlminud lepingu oma nimel.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata avalike enampakkumiste korral.

III peatükk

Tarbijate teavitamine ning taganemisõigus kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute puhul

Artikkel 8 Reguleerimisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute puhul.

Artikkel 9 Nõuded kauglepingutes ja väljaspool äriruume sõlmitavates lepingutes esitatavale teabele

Kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute puhul esitab kaupleja lepingu lahutamatu osana järgmise teabe:

- a) artiklites 5–7 osutatud teave ning erandina artikli 5 lõike 1 punktist c kõigil juhtudel teave maksmise, tarne, tellimuse täitmise ja kaebuste lahendamise korra kohta;
- b) taganemisõiguse kohaldamisel selle õiguse kasutamise tingimused ja kord vastavalt I lisa sätetstatule;
- c) kaupleja (ning vajadusel selle kaupleja, kelle volitusel isik tegutseb) tegevuskoha aadress, kuhu tarbija võib kaebusi esitada, kui see aadress erineb kaupleja aadressist;
- d) käitumisjuhendi olemasolu ja see, kust selle juhendi võib vajadusel saada;
- e) vaidluste sõbraliku lahendamise võimalus (kui see on asjakohane);
- f) asjaolu, et leping sõlmitakse kauplejaga ja sellest tulenevalt kehtib tarbija suhtes käesoleva direktiiviga ettenähtud kaitse.

Artikkel 10 Nõuded väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute vormi kohta

1. Väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute puhul esitatakse artiklis 9 ettenähtud teave tellimislehel lihtsas ja arusaadavas keeles ning loetavalt. Tellimislehe juurde kuulub ka taganemise tüüpvorm, mis on sätestatud I lisa B osas.

2. Väljaspool äriruume sõlmitav leping on kehtiv üksnes juhul, kui tarbija allkirjastab tellimislehe, ning juhtudel, kui tellimisleht ei ole paberkujul, siis kui tarbija saab tellimislehe koopia mõnel muul püsival andmekandjal.
3. Liikmesriigid ei kehtesta vormile muid nõudeid kui lõigetes 1 ja 2 kehtestatud nõuded.

Artikkel 11 *Nõuded kauglepingute vormi kohta*

1. Kauglepingute puhul esitatakse artikli 9 punktis a ettenähtud teave või tehakse see teave tarbijale kättesaadavaks enne lepingu sõlmimist, lihtsas ja arusaadavas keeles ning loetavalt, pidades silmas konkreetse lepingu sõlmimiseks kasutatavat sidevahendit.
2. Juhul kui kaupleja helistab tarbijale selleks, et sõlmida kaugleping, peab kaupleja tarbijaga vestlust alustades nimetama oma isiku ning ütleva, et helistab ärilistel eesmärkidel.
3. Kui leping sõlmitakse sidevahendi abil, mis esitab piiranguid teabe esitamise ruumile või ajale, esitab kaupleja enne sellise lepingu sõlmimist konkreetsele sidevahendile kohases ulatuses vähemalt toote põhiomadusi ja täishinda käsitleva teabe, nagu on osutatud artikli 5 lõike 1 punktides a ja c. Muu artiklites 5–7 esitatud teabe esitab kaupleja tarbijale asjakohasel viisil vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.
4. Tarbija peab saama kinnituse artikli 9 punktides a–f osutatud teabe kohta püsival andmekandjal ja mõistliku aja jooksul pärast mistahes kauglepingu sõlmimist ning hiljemalt samaaegselt kauba kättesaamise või teenuse osutamise alustamisega, välja arvatud juhul, kui kõnealune teave on tarbijale püsival andmekandjal esitatud enne kauglepingu sõlmimist.
5. Liikmesriigid ei kehtesta vormile muid nõudeid kui lõigetes 1–4 kehtestatud nõuded.

Artikkel 12 *Taganemisperioodi algus ja kestus*

1. Tarbija võib kauglepingust või väljaspool äriruume sõlmitud lepingust taganeda põhjust esitamata 14 päeva jooksul.
2. Väljaspool äriruume sõlmitud lepingu puhul algab taganemisperiood päevast, mil tarbija allkirjastab tellimislehe, või kui tellimisleht ei ole paberkujul, päevast, mil tarbija saab tellimislehe koopia mõnel muul püsival andmekandjal.

Kauba müügiks sõlmitud kauglepingu puhul algab taganemisperiood päevast, mil tarbija või tema määratud kolmas isik, kes ei ole kauba kättetoimetaja, saab kogu tellitud kauba oma valdusse.

Teenuse osutamiseks sõlmitud kauglepingu puhul algab taganemisperiood päevast, mil leping sõlmitakse.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tähtaega on järgitud, kui tarbija saadab taganemisõiguse kasutamise kohta teatise enne selle perioodi lõppemist.
4. Liikmesriigid ei keela lepinguosalistel lepingust tulenevaid kohustusi taganemisperioodi ajal täita.

Artikkel 13
Taganemisõigust käsitleva teabe puudumine

Kui kaupleja ei ole tarbijale taganemisõigust käsitlevat teavet esitanud ja rikub seega artikli 9 punktis b, artikli 10 lõikes 1 ja artikli 11 lõikes 4 sätestatud nõudeid, siis aegub taganemisperiood kolm kuud pärast kaupleja ülejäänud lepinguliste kohustuste täielikku täitmist.

Artikkel 14
Taganemisõiguse kasutamine

1. Tarbija teavitab kauplejat oma lepingust taganemise otsusest püsiva andmekandja vahendusel kas kaupleja aadressil saadetud vabas vormis kinnitusega või kasutades I lisa B osas sätestatud taganemisteate tüüpvormi.

Liikmesriigid ei kehtesta taganemisteate tüüpvormile muid vorminõudeid.

2. Internetis sõlmitud kauglepingute puhul võib kaupleja lisaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud võimalustele anda tarbijale võimaluse täita ja esitada taganemisteate tüüpvorm elektrooniliselt kaupleja veebilehel. Sel juhul teatab kaupleja tarbijale viivitusega e-kirja teel taganemisteate kättesaamisest.

Artikkel 15
Taganemise mõju

Taganemisõiguse kasutamise tagajärjel lõpevad lepinguosaliste kohustused

- a) seoses kauglepingu või väljaspool ärruume sõlmitava lepingu täitmisega või
- b) seoses väljaspool ärruume sõlmitava lepingu sõlmimisega, juhul kui pakkumise tegi tarbija.

Artikkel 16
Kaupleja kohustused lepingust taganemise korral

1. Kaupleja tagastab kõik tarbijalt saadud maksed kolmekümne päeva jooksul sellest päevast arvates, mil ta saab taganemisteate.
2. Müügilepingu puhul võib kaupleja viivitada tagasimaksetega, kuni ta on kauba tagasi saanud või ära toonud või kuni tarbija on esitanud tõendid, et ta on kauba tagasi saatnud, sõltuvalt sellest, mis toimub varem.

Artikkel 17
Tarbija kohustused lepingust taganemise korral

1. Müügilepingute puhul, mille alusel tarbija või tema volitatud kolmas isik on kauba oma valdusse saanud enne taganemisperioodi aegumist, saadab tarbija taganemisest teatamise järel 14 päeva jooksul kauba tagasi või annab kauba üle kauplejale või isikule, keda kaupleja on volitanud kaupa vastu võtma, välja arvatud juhul, kui kaupleja on pakkunud välja võimaluse, et ta toob kauba ise ära.

Tarbija peab maksma üksnes kauba tagastamisega seonduvad otsesed kulud, välja arvatud juhul, kui kaupleja on andnud nõusoleku need kulud ise kanda.

2. Tarbija vastutab ainult kauba väärtuse vähenemise eest, mis on tingitud kauba kasutamisest muul viisil, kui on vaja kauba olemuses ja toimimises veendumiseks. Tarbija ei vastuta kauba väärtuse vähenemise eest, kui kaupleja ei ole artikli 9 punktis b osutatud korras juhtinud tähelepanu taganemisõigusele. Teenuslepingute puhul, mille suhtes kehtib taganemisõigus, ei kanna tarbija mingeid kulusid taganemisperioodi kestel osaliselt või täielikult osutatud teenuse eest.

Artikkel 18
Taganemisõiguse kasutamise mõju lisalepingute puhul

1. Kui tarbija kasutab vastavalt artiklitele 12–17 oma taganemisõigust kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitava lepingu puhul, lõppevad lisalepingud automaatselt ja tarbija ei kanna nende eest mitte mingeid kulusid, ilma et see piiraks direktiivi 2008/48/EÜ artikli 15 kohaldamist.
2. Liikmesriigid kehtestavad selliste lepingute lõpetamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 19
Taganemisõiguse kasutamisega seotud erandid

1. Kauglepingute puhul ei kohaldata taganemisõigust juhtudel, kui tegemist on:
  - a) teenusega, mille osutamine on alanud tarbija eelneval nõusolekul enne artiklis 12 osutatud 14-päevase perioodi lõppemist;
  - b) sellise kauba tarnimise või teenuste osutamisega, mille hind sõltub finantsturu kõikumisest, mida kaupleja ei saa mõjutada,
  - c) sellise kauba tarnimisega, mis on valmistatud tarbija esitatud kirjelduse kohaselt või konkreetsele isikule või mis võib kiiresti rikneda või aeguda;
  - d) sellise veini tarnimisega, mille hind on kokku lepitud müügilepingu sõlmimise ajal ning mille tarnimine saab toimuda ainult pärast artikli 22 lõikes 1 osutatud aega ning kus veini tegelik väärtus sõltub turu kõikumisest, mida kaupleja ei saa mõjutada;

- e) suletud pakendis audio- või videosalvestuste või arvutitarkvara tarnimisega, kui tarbija on pakendi avanud;
  - f) ajalehtede, perioodiliste väljaannete ja ajakirjade tarnimisega;
  - g) mängu- ja loteriiteenustega;
  - h) enampakkumise käigus sõlmitud lepinguga.
2. Väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute puhul ei kohaldata taganemisõigust juhtudel, kui tegemist on:
- a) lepingutega, mille alusel tarnitakse toiduaineid, jooke või muud koheseks kodus tarbimiseks ettenähtud kaupa, mille tarbija on eelnevalt sidevahendit kasutades valinud ning mille kaupleja, kes tavaliselt müüb sellist kaupa oma äriruumides, tarnib füüsiliselt tarbija koju, asukohta või töökohta;
  - b) lepingutega, mille puhul tarbija vahetult hädaolukorrale reageerides on tellinud kauplejalt lepingu kohese täitmise; kui kaupleja sel juhul osutab täiendavaid teenuseid või müüb täiendavat kaupa lisaks sellele, mida on vaja tarbija vahetu hädaolukorra lahendamiseks, kohaldatakse nende täiendavate teenuste või kaupade suhtes taganemisõigust;
  - c) lepingutega, mille puhul tarbija on kauplejalt sidevahendit kasutades konkreetselt tellinud oma kodu külastuse selleks, et kaupleja parandaks tarbija vara või teostaks selle hooldust; kui kaupleja sel juhul osutab lisaks tarbija poolt konkreetselt tellitud teenustele muid teenuseid või tarnib muid kaupu kui hoolduseks või parandamiseks tingimata vajalikud varuosad, kohaldatakse nende täiendavate teenuste või kaupade suhtes taganemisõigust.
3. Pooled võivad kokku leppida, et käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata.

Artikkel 20

Kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute välistamine

1. Artikleid 8–19 ei kohaldata kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute suhtes, kui tegemist on:
- a) lepingutega, mis käsitlevad kinnisvara müüki või on seotud muude kinnisvaraõigustega, välja arvatud rendiõigused ja kinnisvaraga seonduvad tööd;
  - b) lepingutega, mis on sõlmitud müügiautomaate või automatiseeritud äriruume kasutades;
  - c) lepingutega, mis on sõlmitud telesideoperaatoriga avalike taksofonide vahendusel taksofonide kasutamiseks;
  - d) lepingutega toidu ja joogi tarnimiseks kaupleja poolt tarneringsõidu käigus, mida kaupleja oma äriruumide ümbruses sageli ja korrapäraselt teeb.

2. Artikleid 8–19 ei kohaldata väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute suhtes, kui tegemist on:
  - a) kindlustusega;
  - b) finantsteenustega, mille hind sõltub finantsturu kõikumistest, mida kaupleja ei saa mõjutada ning mis võivad ilmnedagi taganemisperioodi kestel, nagu on sätestatud direktiivi 2002/65/EÜ¹⁶ artikli 6 lõike 2 punktis a;
  - c) krediitolepinguga, mis kuulub direktiivi 2008/48/EÜ reguleerimisalasse.
3. Artikleid 8–19 ei kohaldata kauglepingute suhtes, kui tegemist on majutus-, transpordi-, autorendi-, toitlustus- või vabaajaveetmisteentustega ning kui lepingutes on ette nähtud, et teenust osutatakse konkreetsel kuupäeval või ajavahemikul.

IV peatükk

Muud müügilepinguga seonduvad tarbija õigused

Artikkel 21 *Reguleerimisala*

1. Käesolevat peatükki kohaldatakse müügilepingute suhtes. Juhul, kui tegemist on mitmeotstarbelise lepinguga, mis hõlmab nii kaupu kui teenuseid, kohaldatakse käesolevat peatükki ainult kauba suhtes, ilma et see piiraks artikli 24 lõike 5 kohaldamist.
2. Käesolevat peatükki kohaldatakse ka lepingute suhtes, milles käsitletakse sellise kauba tarnimist, mis tuleb alles valmistada või toota.
3. Käesolevat peatükki ei kohaldata varuosade suhtes, mille kaupleja asendab artikli 26 alusel kauba mittevastavuse kõrvaldamiseks parandusi tehes.
4. Liikmesriigid võivad otsustada, et käesolevat peatükki ei kohaldata kasutatud kauba müügi suhtes avalikul enampakkumisel.

Artikkel 22 *Tarnimine*

1. Kui lepinguosalisel ei ole kokku leppinud teisiti, tarnib kaupleja kauba, andes kauba üle tarbija valdusse või tarbija määratud kolmanda isiku valdusse, kes ei ole kauba kättetoimetaja, hiljemalt 30 päeva jooksul alates lepingu sõlmimise päevast.

---

¹⁶ EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16.

2. Kui kaupleja ei täida võetud tarnekohustust, on tarbijal õigus saada tagasi kogu makstud summa seitsme päeva jooksul tarnimise kuupäevast, mis on sätestatud käesoleva artikli lõikes 1.

Artikkel 23
Riski ülekandumine

1. Kauba kaotsimineku või kahjustumise risk kandub üle tarbijale, kui tarbija või tema määratud kolmas isik, kes ei ole kauba kättetoimetaja, on saanud kauba oma valdusse.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud risk kandub üle tarbijale lepinguosaliste vahel kokkulepitud tarnekuupäeval, kui tarbija või tema määratud kolmas isik, kes ei ole kauba kättetoimetaja, ei ole astunud mõistlikke samme kauba oma valdusse saamiseks.

Artikkel 24
Vastavus lepingule

1. Kaupleja tarnib kauba vastavalt müügilepingule.
2. Tarnitud kaup loetakse lepingule vastavaks, kui ta vastab järgmistele tingimustele:
  - a) kaup vastab kaupleja esitatud kirjeldusele ning sellel on samad omadused nagu kaubal, mille kaupleja on esitanud tarbijale näidise või mudelina;
  - b) kaup sobib kasutamiseks konkreetsel otstarbel, mida tarbija kaubalt ootab ja mille ta on teinud kauplejale teatavaks lepingu sõlmimisel ning millega kaupleja on nõustunud;
  - c) kaup sobib kasutamiseks eesmärkidel, milleks sama liiki kaupa harilikult kasutatakse, või
  - d) kaubal on sama liiki kauba tavapärased omadused ja toimivus, mida tarbija võib põhjendatult eeldada, arvestades kauba laadi ning kaupleja, tootja või tootja esindaja poolt eelkõige reklaamis või märgistusel üldsusele tehtud avaldusi kauba eritunnuste kohta.
3. Käesoleva artikli kohaldamisel ei ole tegemist lepingule mittevastavusega juhul, kui tarbija oli lepingu sõlmimise ajal teadlik või pidanuks olema teadlik lepingule mittevastavusest või kui lepingule mittevastavus tuleneb tarbija tarnitud materjalist.
4. Lõike 2 punktis d osutatud üldsusele tehtud avaldused ei ole kaupleja suhtes siduvad, kui ta tõendab, et tegemist on olukorraga, kus:
  - a) kaupleja ei olnud ega võinud olla teadlik kõnealuselt avaldusest;
  - b) lepingu sõlmimise ajaks oli avaldust muudetud;
  - c) avaldus ei saanud mõjutada kauba ostmise otsust.

5. Lepingule mittevastavus, mis tuleneb kauba ebaõigest paigaldamisest, loetakse samaväärseks lepingule mittevastavusega, kui paigaldamine moodustab kauba müügilepingu osa ning kaup paigaldati kaupleja poolt või tema vastutusel. Sama kehtib ka juhul, kui tarbija poolt paigaldamiseks ettenähtud kauba paigaldab tarbija ning nõuetele mittevastav paigaldus tuleneb paigaldusjuhendite puudulikkusest.

Artikkel 25

Seaduslikud õigused – vastutus mittevastavuse eest

Kaupleja vastutab tarbija ees kõigi lepingule mittevastavuste eest, mis esinevad riski tarbijale ülekandumise ajal.

Artikkel 26

Mittevastavuse kõrvaldamine

1. Kui kaup ei vasta lepingule, on tarbijal käesoleva artikli lõigete 2–5 kohaselt õigus nõuda:
- a) mittevastavuse kõrvaldamist parandamise või asendamise teel;
  - b) hinna alandamist;
  - c) lepingu tühistamist.
2. Kaupleja valib lepingule mittevastavuse kõrvaldamiseks kas kauba parandamise või selle asendamise.
3. Kui kaupleja tõestab, et mittevastavuse kõrvaldamine parandamise või asendamise teel on ebaseaduslik, võimatu või põhjustab kauplejale ebaseaduslikke ebaproportsionaalseid jõupingutusi, võib tarbija valida kas alandatud hinna või lepingu tühistamise. Kaupleja jõupingutused loetakse ebaseaduslikuks, kui need toovad talle kaasa kulusid, mis võrreldes hinna alandamise või lepingu tühistamisega on liiga suured, kui arvestada kauba väärtust juhul, kui see vastaks lepingutingimustele, ja seda, kui suures osas kaup ei vasta lepingutingimustele.
- Tarbija võib tühistada lepingu, kui selle mittevastavus ei ole tühine.
4. Tarbija võib valida mistahes käesoleva artikli lõikes 1 esitatud nõude, kui tegemist on ühega järgmistest olukordadest:
- a) kaupleja on otseselt või kaudselt keeldunud mittevastavuse kõrvaldamisest;
  - b) kaupleja ei ole suutnud mõistliku aja jooksul mittevastavust kõrvaldada;
  - c) kaupleja on mittevastavuse kõrvaldamist üritades põhjustanud tarbijale olulisi ebamugavusi;
  - d) sama viga ilmneb lühikese aja jooksul mitu korda.

5. Tarbijale põhjustatud olulisi ebamugavusi ja mõistlikku aega, mida kaupleja vajab mittevastavuse kõrvaldamiseks, hinnatakse, võttes arvesse kauba laadi ja eesmärki, milleks tarbija kauba omandas, nagu ette nähtud artikli 24 lõike 2 punktis b.

Artikkel 27
Kulud ja kahjud

1. Tarbijal on õigus lasta kauba mittevastavus kõrvaldada tarbija jaoks tasuta.
2. Ilma et see piiraks käesoleva peatüki kohaldamist, võib tarbija nõuda kõigi kahjude hüvitamist, mida ei ole vastavalt artiklile 26 heastatud.

Artikkel 28
Ajalised piirangud ja tõendamiskohustus

1. Kaupleja vastutab artikli 25 alusel juhul, kui lepingule mittevastavus ilmneb kahe aasta jooksul alates riski ülekandmisest tarbijale.
2. Kui kaupleja on lepingule mittevastava kauba asendanud, vastutab ta artikli 25 alusel juhul, kui lepingule mittevastavus ilmneb kahe aasta jooksul alates päevast, mil tarbija või tema määratud kolmas isik, kes ei ole kauba kättetoimetaja, on asemele antud kauba oma valdusse saanud.
3. Kasutatud kauba puhul võivad kaupleja ja tarbija kokku leppida lühemas vastutusperioodis, mis siiski ei või olla lühem kui aasta.
4. Artiklis 25 ette nähtud õiguste kasutamiseks peab tarbija teatama kauplejale kauba mittevastavusest kahe kuu jooksul alates päevast, mil ta sellise mittevastavuse avastas.
5. Kui ei ole tõestatud vastupidist, loetakse kauba mittevastavus, mis tuleb ilmsiks kuue kuu jooksul alates riski ülekandmisest tarbijale, esinenuks riski ülekandmise hetkel, välja arvatud juhul, kui see eeldus ei ole kooskõlas kauba laadi või mittevastavuse laadiga.

Artikkel 29
Kauba garantiid

1. Kauba garantii on garandi jaoks siduv tingimustel, mis on sätestatud garantiikirjas. Garantiikirja puudumisel on kauba garantii siduv tingimustel, mis on sätestatud kauba garantii reklaamis.
2. Garantiikiri koostatakse lihtsas ja arusaadavas keeles ning see ta peab olema loetav. Garantiikirjas sisaldub järgmine teave:
  - a) artiklis 26 ette nähtud tarbija õigused ja selge kinnitus, et kauba garantii neid õigusi ei mõjuta;

- b) kauba garantii sisu ja kaebuste esitamise tingimused, eelkõige kestus, territoriaalne ulatus ning garandi nimi ja aadress;
  - c) ilma et see piiraks artiklite 32 ja 35 ning III lisa punkti 1 alapunkti j kohaldamist, nähakse vajadusel ette, et kauba garantiid ei saa üle kanda järgmisele ostjale.
3. Kui tarbija seda nõuab, teeb kaupleja garantiikirja kättesaadavaks püsival andmekandjal.
4. Mittevastavus käesoleva artikli lõigetele 2 ja 3 ei mõjuta garantii kehtivust.

V peatükk

Lepingutingimusi käsitlevad tarbija õigused

Artikkel 30 Reguleerimisala

1. Käesolevat peatükki kohaldatakse selliste lepingutingimuste suhtes, mis on eelnevalt kaupleja või kolmanda isiku poolt koostatud ja millega tarbija nõustub ilma, et tal oleks võimalust nende sisu muuta, eelkõige juhtudel, kui sellised lepingutingimused moodustavad osa eelnevalt koostatud tüüplepingust.
2. Asjaolu, et tarbijal on võimalus muuta lepingutingimuste teatavate aspektide sisu või mõnda konkreetset mõistet, ei välista käesoleva peatüki kohaldamist teiste lepingutingimuste suhtes, mis moodustavad kõnealuse lepingu osa.
3. Käesolevat peatükki ei kohaldata selliste lepingutingimuste suhtes, mis kajastavad ühenduse õigusele vastavaid kohustuslikke põhikirjasätteid või õigusnorme ning selliste rahvusvaheliste konventsioonide sätteid ja põhimõtteid, millega liikmesriigid või ühendus on ühinenud.

Artikkel 31 Nõuded lepingutingimuste läbipaistvuse kohta

1. Lepingutingimused koostatakse lihtsas ja arusaadavas keeles ning need peavad olema hästi loetavad.
2. Lepingutingimused peavad olema tarbijale kättesaadavad viisil, mis annab tarbijale reaalse võimaluse saada need kätte enne lepingu sõlmimist, pidades seejuures silmas kasutatud sidevahendi liiki.
3. Kaupleja küsib tarbija selgesõnalist nõusolekut mistahes lisatasu maksmise kohta, mis lisandub kaupleja peamise lepingulise kohustuse täitmise eest ette nähtud tasule. Kui kaupleja ei ole saanud tarbija selgesõnalist nõusolekut, ent on seda eeldanud, kasutades selliseid vaikimisi valikuid, mille tarbija peab tagasi lükkama, et vältida lisatasu maksmist, siis on tarbijal õigus makstud summa tagasi saada.

4. Liikmesriigid ei kehtesta vormilisi nõudeid lepingutingimuste esitamise ega tarbijale kättesaadavaks tegemise kohta.

Artikkel 32
Üldpõhimõtted

1. Lepingutingimuste puhul, mis ei ole esitatud II või III lisas, tagavad liikmesriigid, et need loetakse ebaõiglaseks, kui need on vastuolus heausksuse nõudega ning kutsuvad esile lepinguosaliste lepingujärgsete õiguste ja kohustuste olulise tasakaalustamatuse tarbija kahjuks.
2. Ilma et see piiraks artiklite 34 ja 38 kohaldamist, võetakse lepingutingimuse ebaõigluse hindamisel arvesse lepingu sõlmimise objektiks oleva toote laadi ning viidatakse lepingu sõlmimisel kõigile sellega kaasnevatele asjaoludele ning kõigile teistele kõnealuse või muu lepingu tingimustele, millest leping sõltub. Lepingutingimuse õigluse hindamisel arvestab pädev riiklik asutus artikli 31 kohaselt lepingu koostamise viisi ja seda, kuidas kaupleja tarbijat on teavitanud.
3. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui hinnatakse lepingu põhisisu või kaupleja peamise lepingulise kohustuse eest ette nähtud tasu, eeldusel, et kaupleja täidab täielikult artiklis 31 sätestatud nõudeid.

Artikkel 33
Tõendamiskohustus

Kui kaupleja väidab, et lepingutingimus on eraldi kokku lepitud, langeb selle tõendamise kohustus temale.

Artikkel 34
Lepingutingimused, mida peetakse ebaõiglaseks igas olukorras

Liikmesriigid tagavad, et II lisas esitatud nimekirjas sätestatud lepingutingimused loetakse ebaõiglaseks igas olukorras. Seda lepingutingimuste nimekirja kohaldatakse kõigis liikmesriikides ning seda võib muuta ainult vastavalt artikli 39 lõikele 2 ja artiklile 40.

Artikkel 35
Lepingutingimused, mis võivad olla ebaõiglased

Liikmesriigid tagavad, et III lisa punktis 1 esitatud nimekirjas sätestatud lepingutingimused loetakse ebaõiglaseks, kui kaupleja ei ole tõendanud, et need lepingutingimused on vastavalt artiklis 32 sätestatudle õiglased. Seda lepingutingimuste nimekirja kohaldatakse kõigis liikmesriikides ning seda võib muuta ainult vastavalt artikli 39 lõikele 2 ja artiklile 40.

Artikkel 36
Lepingutingimuste tõlgendamine

1. Kui lepingutingimuse tähenduse suhtes on kahtlusi, kohaldatakse tarbijale kõige soodsamat tõlgendust.
2. Käesolevat artiklit ei kohaldata artikli 38 lõikega 2 ettenähtud menetluste puhul.

Artikkel 37
Ebaõiglaste lepingutingimuste mõju

Ebaõiglased lepingutingimused ei ole tarbija jaoks siduvad. Leping on lepinguosalistele jätkuvalt siduv, kui see võib jääda jõusse ilma, et ebaõiglased lepingutingimused kehtiksid.

Artikkel 38
Õiguse jõustamine seoses ebaõiglaste lepingutingimustega

1. Liikmesriigid tagavad, et tarbijate ja konkurentide huvides oleksid olemas piisavad ja tõhusad vahendid, et ära hoida ebaõiglaste lepingutingimuste jätkuv kasutamine kauplejate ja tarbijate vahel sõlmitavates lepingutes.
2. Eelkõige võivad isikud ja organisatsioonid, kellel on riikliku õiguse alusel õigustatud huvi tarbijat kaitsta, pöörduda kohtusse või pädevate ametiasutuste poole, et need teeksid otsuse selle kohta, kas üldiseks kasutamiseks koostatud lepingutingimused on ebaõiglased.
3. Liikmesriigid võimaldavad kohtutel ja pädevatel ametiasutustel rakendada asjakohaseid ja tõhusaid vahendeid, millega hoida ära ebaõiglaseks tunnistatud lepingutingimuste jätkuv kasutamine kauplejate poolt.
4. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud õiguslikke meetmeid võib võtta sõltuvalt riikide menetlusõigusnormidest kas eraldi või koos mitme kaupleja suhtes, kes on tegevad samas majandussektoris, või selliste kauplejate ühenduste suhtes, kes kasutavad või soovivad kasutada samasuguseid või sarnaseid üldisi lepingutingimusi.

Artikkel 39
II ja III lisa esitatud lepingutingimuste läbivaatamine

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile lepingutingimustest, mida pädev riiklik ametiasutus peab ebaõiglaseks ja mis võivad olla asjakohased käesoleva direktiivi muutmiseks käesoleva artikli lõike 2 kohaselt.
2. Saanud käesoleva artikli lõike 1 kohase teate, muudab komisjon II ja III lisa. Meetmed käesoleva direktiivi vähemoluliste sätete muutmiseks võetakse vastu artikli 40 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

VI peatükk

Üldsätted

Artikkel 40 *Komitee*

1. Komisjoni abistab tarbijalepingutes kasutatavate ebaõiglaste tingimuste komitee (edaspidi „komitee”).
2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ¹⁷ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse sama otsuse artiklit 8.

Artikkel 41 *Jõustamine*

1. Liikmesriigid tagavad käesoleva direktiivi täitmise tagamiseks vajalike piisavate ja tõhusate vahendite olemasolu.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud vahendite hulka kuuluvad õigusnormid, mille kohaselt üks või mitu järgmistest riikliku õigusega määratud asutustest võib kooskõlas riikliku õigusega pöörduda kohtute või pädevate ametiasutuste poole, et tagada käesoleva direktiivi rakendamiseks vastu võetud riiklike õigusnormide kohaldamine:
  - a) riigiasutused või nende esindajad;
  - b) tarbijaorganisatsioonid, kellel on õigustatud huvi tarbijaid kaitsta;
  - c) kutseorganisatsioonid, kellel on õigustatud huvi meetmeid võtta.

Artikkel 42 *Karistused*

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud riiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
2. Liikmesriigid teatavad neist õigusnormidest komisjonile hiljemalt artiklis 46 ettenähtud kuupäevaks ja annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

---

¹⁷ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

Artikkel 43
Direktiivi imperatiivsus

Kui lepingu suhtes kohaldatakse liikmesriigi õigust, ei või tarbijad loobuda neile käesoleva direktiiviga antud õigustest.

Artikkel 44
Teavitamine

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et anda tarbijatele teavet riiklike õigusaktide kohta, millega käesolev direktiiv üle võetakse, ning innustavad vajaduse korral kauplejaid ja käitumisjuhendite omanikke oma käitumisjuhendeid tarbijatele tutvustama.

Artikkel 45
Inertsmüük

Tarbija vabastatakse kõigist kohustustest selliste tarnete suhtes, mida ta ei ole tellinud ja mis on keelatud direktiivi 2005/29/EÜ artikli 5 lõikega 5 ja I lisa punktiga 29. Kui tarbija ei reageeri sellisele tellimata tarnele, ei loeta seda tema nõusolekuks.

Artikkel 46
Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ning avaldavad need hiljemalt [kaheksateist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates [kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

VII peatükk Lõppsätted

Artikkel 47

Kehtetuks tunnistamine

Direktiivid 85/577/EMÜ, 93/13/EMÜ ja 97/7/EÜ ning direktiiv 1999/44/EÜ, mida on muudetud IV lisa loetletud direktiividega, tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt V lisa vastavustabelile.

Artikkel 48

Läbivaatamine

Komisjon vaatab käesoleva direktiivi läbi ja esitab aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt [lisatakse artikli 46 lõike 1 teises lõigus esitatud tähtaeg + viis aastat].

Vajadusel esitab komisjon ettepanekud direktiivi kohandamiseks kõnealuses valdkonnas toimunud arengutele. Komisjon võib liikmesriikidelt nõuda teabe esitamist.

Artikkel 49

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 50

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, ...

*Euroopa Parlamendi nimel
eesistuja*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

ILISA
TEAVE TAGANEMISÕIGUSE KASUTAMISE KOHTA

A. Taganemisteates esitatav teave

1. Kaupleja nimi, koha-aadress ja e-posti aadress, kuhu ja kellele taganemisteade saata.
2. Märkus selle kohta, et tarbijal on lepingujärgne taganemisõigus ning et selle õiguse kasutamiseks tuleb saata allpool esitatud taganemisteade püsival andmekandjal punktis 1 osutatud isikule:
  - a) väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute puhul 14 päeva jooksul pärast seda, kui tarbija on tellimislehele alla kirjutanud;
  - b) kaugmüügilepingute puhul 14 päeva jooksul pärast seda kui tarbija või tema määratud kolmas isik, kes ei ole kauba kätetoimetaja, on kauba oma valdusse saanud;
  - c) kaugteenuslepingute puhul:
    - 14 päeva jooksul pärast lepingu sõlmimist, kui tarbija ei ole andnud eelnevalt nõusolekut lepingu täitmise alustamiseks enne kõnealuse 14-päevase ajavahemiku lõppemist;
    - aja jooksul, mis lõppeb lepingu täitmise alustamisel, kui tarbija on andnud eelnevalt nõusoleku lepingu täitmise alustamiseks enne kõnealuse 14-päevase ajavahemiku lõppemist.
3. Kõigi müügilepingute puhul märkus kauba kauplejale tagasisaatmise ajaliste piirangute ja viiside kohta ning artiklis 16 ja artikli 17 lõikes 2 esitatud hüvitamise tingimuste kohta.
4. Interneti teel sõlmitud kauglepingute puhul märkus, et tarbija võib kaupleja veebilehel täita ja edastada elektroonilise taganemisteate vormi ja et kaupleja saadab talle viivitamatult e-kirja taganemisteate kättesaamise kohta.
5. Märkus, et tarbija võib kasutada taganemisteate näidist, mis on esitatud B osas.

B. Taganemisteate näidis

(täitke see vorm üksnes juhul, kui soovite lepingust taganeda)

- Kellele:
- Käesolevaga soovin/soovime* taganeda lepingust, millega on ostetud järgmised kaubad*/ on tellitud järgmised teenused*
- Tellimuse esitamise kuupäev*/ Kättesaamise kuupäev*
- Tarbija(te) nimi/nimed

- Tarbija(te) aadress
- Tarbija(te) allkiri (ainult juhul, kui see teade esitatakse kirjalikult)
- Kuupäev

*Mittevajalik maha tõmmata.

II LISA

LEPINGUTINGIMUSED, MIS LOETAKSE IGAL JUHUL EBAÕIGLASEKS

Igal juhul loetakse ebaõiglaseks lepingutingimused, mille tagajärg või eesmärk on:

- a) välistada kaupleja vastutus või piirata seda juhtudel, kus kaupleja tegevuse või tegevusetuse tagajärjel tarbija sureb või kannab isikukahju;
- b) piirata kaupleja kohustust täita oma esindajate võetud kohustusi või siduda oma kohustuste täitmine mingi konkreetse tingimusega, mis sõltub üksnes kauplejast;
- c) välistada tarbija õigus pöörduda kohtusse või kasutada muid õiguskaitsevahendeid, või takistada tarbijat selle õiguse kasutamisel, eelkõige nõudes, et tarbija kasutaks vaidluste lahendamiseks üksnes arbitraažimenetlust, mida õigusnormidega ei reguleerita;
- d) piirata tarbija jaoks tõendite kättesaadavust või panna tarbijale tõendamiskohustus, mis kehtiva õiguse kohaselt peaks olema kaupleja kohustus;
- e) anda kauplejale õigus otsustada, kas tarnitav kaup või osutatav teenus on lepingule vastav, või anda ükskõik millise lepingutingimuse tõlgendamiseks õigus üksnes kauplejale;

III LISA

LEPINGUTINGIMUSED, MIS VÕIVAD OLLA EBAÕIGLASED

1. Ebaõiglaseks võivad osutuda lepingutingimused, mille tagajärg või eesmärk on:
  - a) välistada või piirata tarbija seaduslikku õigust kaupleja või kolmanda isiku ees, juhul kui kaupleja ei täida kas tervikuna või osaliselt või täidab ebarahuldavalt mistahes lepingulisi kohustusi, sealhulgas tarbija õigust tasaarveldada võlg kaupleja ees nõudega, mille tarbija võib kauplejale esitada;
  - b) lubada kauplejal tarbija makstud summa endale jätta, kui tarbija ei sõlmi või ei täida lepingut, ilma et tarbijal oleks õigus saada makstud summa suuruses kompensatsiooni, kui kaupleja ei sõlmi või ei täida lepingut;
  - c) nõuda, et tarbija, kes ei täida oma kohustust, hüvitaks kahjud ulatuses, mis olulisel määral ületab kaupleja kantavaid kahjusid;
  - d) lubada kauplejal leping suvaliselt lõpetada, kui tarbijale ei ole sellist õigust antud;
  - e) võimaldada kauplejal lõpetada tähtajatu leping ilma mõistliku etteteatamiseta, välja arvatud juhul, kui tarbija on lepingut tõsiselt rikkunud;
  - f) uuendada automaatselt tähtajalist lepingut, kui tarbija ei ole vastupidisest teatanud ning kui tarbija peab lepingu iga uuendamisperioodi lõppedes lepingu lõpetamisest pikaajaliselt ette teatama;
  - g) lubada kauplejal tõsta tarbijaga lepingu sõlmimisel kokkulepitud hinda, ilma et tarbijal oleks õigus lepingut lõpetada;
  - h) kohustada tarbijat täitma kõiki kohustusi, kui kaupleja ei ole täitnud kõiki kohustusi;
  - i) anda kauplejale võimalus kaupleja lepingujärgsed kohustused ilma tarbija nõusolekuta üle anda;
  - j) kitsendada tarbija õigust kaup edasi müüa, piirates kaupleja antud kauba garantii ülekandmise võimalust;
  - k) võimaldada kauplejal ühepoolselt muuta lepingutingimusi, sealhulgas toote või teenuse omadusi;
  - l) ühepoolselt muuta tarbijale püsival andmekandjal edastatud lepingutingimusi *on-line* lepingutingimuste kaudu, millega tarbija ei ole nõustunud.
2. Punkti 1 alapunkti e ei kohaldata lepingutingimuste suhtes, mille kohaselt finantsteenuse osutaja jätab endale õiguse lõpetada ühepoolselt ja ette teatamata tähtajatu leping, tingimusel, et teenuse osutaja teatab viivitamata teis(t)ele lepinguosalis(t)ele lepingu lõpetamisest.

3. Punkti 1 alapunkti g ei kohaldata:

- a) vabalt kaubeldavate väärtpaberite, rahastamisvahendite ja muude toodete või teenustega seotud tehingute suhtes, kui hind on seotud börsinoteeringu või börsiindeksi või finantsturu kursi kõikumistega, mida kaupleja ei saa mõjutada;
- b) lepingute suhtes, mis on seotud välisvaluuta, reisisäkkide või välisvaluutas nomineeritud rahvusvaheliste maksekorralduste ostu või müügiga;
- c) hinnaindekseerimisklauslite rakendamisel, kui need on seaduslikud ning kui hindade muutumise viisi täpselt kirjeldatakse.

4. Punkti 1 alapunkti k ei kohaldata:

- a) tingimuste suhtes, mille kohaselt finantsteenuse osutaja jätab endale õiguse ette teatamata muuta tarbija poolt või tarbijale makstavat intressimäära või muude finantsteenuse eest makstavate tasude suurust, kui on olemas mõjuv põhjus ning kui teenuse osutaja on kohustatud sellest teist lepinguosalist või teisi lepinguosalisi esimesel võimalusel teavitama ning lepinguosalisel või lepinguosalistel on võimalik soovi korral leping kohe lõpetada;
- b) vabalt kaubeldavate väärtpaberite, rahastamisvahendite ja muude toodete või teenustega seotud tehingute suhtes, kui nende hind on seotud börsinoteeringu või börsiindeksi või finantsturu kursi kõikumistega, mida kaupleja ei saa mõjutada;
- c) lepingute suhtes, mis on seotud välisvaluuta, reisisäkkide või välisvaluutas nomineeritud rahvusvaheliste maksekorralduste ostu või müügiga;
- d) tingimuste suhtes, mille kohaselt kaupleja jätab endale õiguse muuta ühepoolselt tähtajatu lepingu tingimusi, tingimusel, et kaupleja teavitab tarbijat mõistliku aja jooksul ja tarbija võib vabalt lepingu lõpetada.

IV LISA

Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja loetelu nende hilisematest muudatustest (millele on osutatud artiklis 47)

Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv EÜT L 372, 31.12.1985, lk 31.
85/577/EMÜ tarbija kaitsmise kohta
väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv EÜT L 95, 21.4.1993, lk 29.
93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta
tarbijalepingutes

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv EÜT L 144, 4.6.1997, lk 19.
97/7/EÜ

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16.
2002/65/EÜ

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv ELT L 149, 11.6.2005, lk 29.
2005/29/EÜ

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13.
novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ ELT L 319, 5.12.2007, lk 1.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv EÜT L 171, 7.7.1999, lk 12.
1999/44/EÜ

V LISA

VASTAVUSTABEL

Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/577/EMÜ (tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1993/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) varasem numeratsioon	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 1997/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1999/44/EÜ (tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta) varasem numeratsioon	Uus käesoleva direktiivi numeratsioon
Artikkel 1 ¹⁸				
	Artikli 1 lõige 1 ¹⁹			
	Artikli 1 lõige 2 (asendatud)			Artikli 30 lõige 3
		Artikkel 1 ²⁰		
			Artikli 1 lõige 1 ²¹	
			Artikli 1 lõike 2 punkt a (asendatud)	Artikli 2 punkt 1
			Artikli 1 lõike 2 punkt b ²²	Artikli 2 punkt 4
				Artikli 21 lõige 3
			Artikli 1 lõike 2 punkt c	Artikli 2 punkt 2

¹⁸ Sisu asendatud artiklitega 3 ja 8 koostoimes artikli 2 punktiga 8.

¹⁹ Sisu asendatud artikliga 1.

²⁰ Sisu asendatud artikliga 1.

²¹ Sisu asendatud artikliga 1.

²² Sisu asendatud artikli 21 lõikega 4.

Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/577/EMÜ (tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1993/13/EMÜ (ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes) varasem numeratsioon	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 1997/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1999/44/EÜ (tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta) varasem numeratsioon	Uus käesoleva direktiivi numeratsioon
			Artikli 1 lõike 2 punkt d	Artikli 2 punkt 18
			Artikli 1 lõike 2 punkt e (asendatud)	Artikli 2 punkt 19
			Artikli 1 lõike 2 punkt f	Välja jäetud
			Artikli 1 lõige 3 (asendatud)	Artikli 21 lõige 4
			Artikli 1 lõige 4	Artikli 21 lõige 2
Artikkel 2 (asendatud)				Artikli 2 punkt 1
				Artikli 2 punkt 2
	Artikli 2 punkt a			Välja jäetud
	Artikli 2 punkt b (asendatud)			Artikli 2 punkt 1
	Artikli 2 punkt c (asendatud)			Artikli 2 punkt 2
		Artikli 2 lõige 1 (asendatud)		Artikli 2 punkt 6
		Artikli 2 lõige 2 (asendatud)		Artikli 2 punkt 1

Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/577/EMÜ (tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1993/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) varasem numeratsioon	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 1997/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1999/44/EÜ (tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta) varasem numeratsioon	Uus käesoleva direktiivi numeratsioon
		Artikli 2 lõige 3 (asendatud)		Artikli 2 punkt 2
		Artikli 2 lõike 4 esimene lause (asendatud)		Artikli 2 punkt 7
		Artikli 2 lõike 4 teine lause		Välja jäetud
		Artikli 2 lõige 5		Välja jäetud
			Artikli 2 lõige 1	Artikli 24 lõige 1
				Artikkel 22
			Artikli 2 lõige 2	Artikli 24 lõige 2
			Artikli 2 lõige 3	Artikli 24 lõige 3
			Artikli 2 lõige 4	Artikli 24 lõige 4
			Artikli 2 lõige 5	Artikli 24 lõige 5
Artikli 3 lõige 1				Välja jäetud

Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/577/EMÜ (tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1993/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) varasem numeratsioon	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 1997/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1999/44/EÜ (tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta) varasem numeratsioon	Uus käesoleva direktiivi numeratsioon
Artikli 3 lõike 2 punkt a (asendatud)				Artikli 20 lõike 1 punkt a
Artikli 3 lõike 2 punkt b (asendatud)				Artikli 20 lõike 1 punkt d
Artikli 3 lõike 2 punkt c (asendatud)				Artikli 12 lõige 2
Artikli 3 lõike 2 punkt d				Artikli 20 lõike 2 punkt a
Artikli 3 lõike 2 punkt e				Artikli 20 lõike 2 punkt b
Artikli 3 lõige 3 ²³				
	Artikli 3 lõige 1			Artikli 32 lõige 1²⁴
	Artikli 3 lõike 2 esimene lõik (asendatud)			Artikli 30 lõige 1

²³ Sisu asendatud artiklitega 3 ja 8 koostoimes artikli 2 punktiga 8.

²⁴ Koostoimes artikli 32 lõikega 1.

Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/577/EMÜ (tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1993/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) varasem numeratsioon	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 1997/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1999/44/EÜ (tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta) varasem numeratsioon	Uus käesoleva direktiivi numeratsioon
	Artikli 3 lõike 2 teine lõik			Artikli 30 lõige 2
	Artikli 3 lõike 2 kolmas lõik			Artikkel 33
	Artikli 3 lõige 3 (asendatud)			Artikkel 34
				Artikkel 35
		Artikli 3 lõike 1 esimene taane (asendatud)		Artikli 3 lõige 2
		Artikli 3 lõike 1 teine taane		Artikli 20 lõike 1 punkt b
		Artikli 3 lõike 1 kolmas taane (asendatud)		Artikli 20 lõike 1 punkt c
		Artikli 3 lõike 1 neljas taane (asendatud)		Artikli 20 lõike 1 punkt a

Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/577/EMÜ (tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1993/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) varasem numeratsioon	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 1997/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1999/44/EÜ (tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta) varasem numeratsioon	Uus käesoleva direktiivi numeratsioon
		Artikli 3 ²⁵ lõike 1 viies taane (asendatud)		
		Artikli 3 lõike 2 esimene taane (asendatud)		Artikli 20 lõike 1 punkt d
		Artikli 3 lõike 2 teine taane (asendatud)		Artikli 20 lõige 3
			Artikli 3 lõige 1 (asendatud)	Artikkel 25
				Artikkel 23
			Artikli 3 lõige 2 (asendatud)	Artikli 26 lõige 1
Artikli 4 esimene lause (asendatud)				Artikkel 9
Artikli 4 teine lause (asendatud)				Artikkel 10
	Artikli 4 lõige 1 (asendatud)			Artikli 32 lõige 2

²⁵

Osaliselt asendatud artikli 19 lõike 1 punktiga h.

Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/577/EMÜ (tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1993/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) varasem numeratsioon	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 1997/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1999/44/EÜ (tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta) varasem numeratsioon	Uus käesoleva direktiivi numeratsioon
	Artikli 4 lõige 2 (asendatud)			Artikli 32 lõige 3
		Artikli 4 lõike 1 punkt a (asendatud)		Artikli 5 lõike 1 punkt b
		Artikli 4 lõike 1 punkt i (asendatud)		Artikli 5 lõike 1 punkt a
		Artikli 4 lõike 1 punkt c (asendatud)		Artikli 5 lõike 1 punkt c
		Artikli 4 lõike 1 punkt d (asendatud)		Artikli 5 lõike 1 punkt c
		Artikli 4 lõike 1 punkt e (asendatud)		Artikli 9 lõike 1 punkt a
Artikli 5 lõige 1 (asendatud)				Artikkel 12
				Artikkel 14
Artikli 5 lõige 2 (asendatud)				Artikkel 15
				Artikkel 16

Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/577/EMÜ (tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1993/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) varasem numeratsioon	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 1997/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) varasem numeratsioon	Direktiivi 1999/44/EÜ (tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta) varasem numeratsioon	Uus käesoleva direktiivi numeratsioon
				Artikkel 17
	Artikli 5 esimene lause (asendatud)			Artikkel 31
	Artikli 5 teine ja kolmas lause			Artikkel 36
Artikkel 6 (asendatud)				Artikkel 43
	Artikli 6 lõige 1			Artikkel 37
	Artikli 6 lõige 2			Välja jäetud
Artikkel 7 ²⁶				
	Artikli 7 lõige 1			Artikli 38 lõige 1
	Artikli 7 lõige 2 (asendatud)			Artikli 38 lõige 2

²⁶

Sisu asendatud artiklitega 16 ja 17.

Määruse (EÜ) nr 2006/2004 (tarbijakaitseaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta) lisa varasem numeratsioon	tõlgendatakse viitena
Lõiked 2, 6, 8 ja 11	käesolevale direktiivile

ÕIGUSAKTILE LISATAV FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU NIMETUS:

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv tarbija lepinguliste õiguste kohta kohta

2. TEGEVUSPÕHISE JUHTIMISE JA EELARVESTAMISE RAAMISTIK

Tarbijakaitse

3. EELARVEREAD

3.1. Eelarveread (tegevusassigneeringute read ja nendega seonduvad tehnilise ja haldusabi read (endised B.A read)), sh järgmised rubriigid:

XX0101: ametnike töötasud

XX010211: komitee kulude tasumine

3.2. Meetme ja finantsmõju kestus:

Alates 2011. aastast (st aasta n = 2011), kestus ei ole määratletud

Käesoleva eelarve eesmärgiks on katta kulud seoses loodava komiteega, mis tegeleb ebaõiglaste tingimustega tarbijalepingutes ning mis moodustatakse pärast direktiivi vastuvõtmist Euroopa Parlamendis ja nõukogus, nagu direktiivis teatatud.

Üks täistööajale taandatud ametniku töökoht hinnanguliselt 117 000 eurot (vastavalt erisuunistele) komiteemenetluse protsessi toetamiseks.

Täiskogu istungi kulud, üks osaleja kõigist 27 liikmesriigist. Aastas kavandatud 3 istungit, iga istungi maksumus 20 000 eurot. Istungite tegelikud kulud ja kõnealuste istungite sagedus tuleb vajaduse korral läbi vaadata sõltuvalt direktiivi lõplikust sõnastusest pärast direktiivi vastuvõtmist nõukogu ja parlamendi poolt ja vajalikest komiteemenetluse struktuuridest.

3.3. Eelarve tunnusjooned:

Eelarverida	Kulu liik		Uus	EFTA osamaks	Taotlejariikide osamaksud	Finantsperspektiivi rubriik
XX 0101	Kohustuslik	Liigendamata ²⁷	EI	EI	EI	5
XX 010211	Mittekohustuslik	Liigendamata ²⁸	EI	EI	EI	5

²⁷ Liigendamata assigneeringud

4. ÜLEVAADE VAHENDITEST

4.1. Rahalised vahendid

4.1.1. Ülevaade kulukohustuste assigneeringutest ja maksete assigneeringutest

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Kulu liik	Jao nr		Aasta n (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	n + 5 jj (2016 ja järgnev ad)	Kokku
-----------	--------	--	-------------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	---	-------

Tegevuskulud²⁹

Kulukohustuste assigneeringud	8.1.	a							
Maksete assigneeringud		b							

Võrdlussummas sisalduvad halduskulud³⁰

Tehniline ja haldusabi (liigendamata assigneeringud)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

VÕRDLUSSUMMA KOKKU

Kulukohustuste assigneeringud		a+c							
Maksete assigneeringud		b+ c							

Võrdlussummast välja jäävad halduskulud³¹

Personalikulud ja nendega seonduvad kulud (liigendamata assigneeringud)	8.2.5.	d	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,702
Võrdlussummast välja jäävad halduskulud, v.a personalikulud ja nendega seonduvad kulud (liigendamata assigneeringud)	8.2.6.	e	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

²⁸

Liigendamata assigneeringud

²⁹

Kulud, mis ei kuulu asjaomase jaotise xx peatüki xx 01 alla.

³⁰

Kulud, mis kuuluvad jaotise xx artikli xx 01 04 alla.

³¹

Kulud, mis kuuluvad peatüki xx 01 alla, välja arvatud artiklid xx 01 04 ja xx 01 05.

Meetme soovituslik finantskulu kokku

Kulukohustuste assigneeringud (sh personalikulud) KOKKU	a+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062
Maksete assigneeringud (sh personalikulud) KOKKU	b+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062

Kaasrahastamise andmed Ei kohaldata.

Kui ettepanek hõlmab liikmesriikide või muude asutuste (palun täpsustada) poolset kaasrahastamist, peaks allpool esitatud tabelis näitama, milline on selle kaasrahastamise hinnanguline tase (kui kaasrahastajaid on mitu, võib lisada täiendavaid ridu):

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Kaasrahastav asutus		Aasta n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 jj	Kokku
.....	f							
Kulukohustuste assigneeringud (sh kaasrahastamine) KOKKU	a + c + d + e + f							

4.1.2. Kooskõla finantsplaneeringuga

- Ettepanek vastab olemasolevale finantsplaneeringule
- Ettepanekuga kaasneb finantsperspektiivi asjakohase rubriigi ümberplaneerimine
- Ettepanekuga seoses võib olla vajalik institutsioonidevahelise kokkuleppe³² sätete kohaldamine (st paindlikkusinstrumendi või finantsperspektiivi läbivaatamine).

³² Vt institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 19 ja 24.

4.1.3. Finantsmõju tuludele

- Ettepanekul puudub finantsmõju tuludele
- Ettepanekul on finantsmõju; mõju tuludele on järgmine:

miljonites eurodes (üks koht pärast koma)

Eelarverida	Tulud	Enne meetme rakendamist [aasta n - 1]	Olukord pärast meetme rakendamist							
			[aasta n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³³		
	a) Tulud absoluutväärtuses									
	b) Tulude muutus	Δ								

4.2. Täistööajale taandatud personal (sh ametnikud, ajutine personal ja koosseisuväline personal), vt täpsemalt punktist 8.2.1.

Aastane vajadus	Aasta n (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	n + 5 jj (2016 ja järgnevad)
Personal kokku	1	1	1	1	1	1

5. TUNNUSJOONED JA EESMÄRGID

5.1. Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetav vajadus

Ei kohaldata.

5.2. Ühenduse meetme lisandväärtus, ettepaneku seotus ja kooskõla muude finantsmeetmetega ja võimalik koostoime

Ei kohaldata.

5.3. Ettepaneku eesmärgid, oodatavad tulemused ja seotud näitajad tegevuspõhise juhtimise raames

Ei kohaldata.

5.4. Rakendusmeetod (soovituslik)

- Tsentraliseeritud haldamine*

³³ Vajaduse korral, st kui meetet rakendatakse üle kuue aasta, lisage täiendavaid veerge.

- otse, haldajaks on komisjon
- (kaudselt, haldamine on delegeeritud:
  - täitevasutustele
  - ühenduste asutatud asutustele, millele on osutatud finantsmääruse artiklis 185
  - riigi avalik-õiguslikele asutustele või avalikke teenuseid osutavatele asutustele
- Haldamine detsentraliseeritult või koostöös***
  - liikmesriikidega
  - kolmandate riikidega
- Haldamine ühiselt rahvusvaheliste organisatsioonidega (palun täpsustage)***

Asjakohased märkused:

6. JÄRELEVALVE JA HINDAMINE

6.1. Järelevalvekord

Tagatakse korrapärane komitee istungite aruannete esitamine ning edastamine liikmesriikidele ja komisjoni talitustele.

6.2. Hindamine

6.2.1. Eelhindamine

Ei kohaldata.

6.2.2. Vahe- ja järelhindamise järel võetavad meetmed (varasematest samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid)

Ei kohaldata.

6.2.3. Edasise hindamise tingimused ja sagedus

Komitee tegevust hinnatakse 5 aasta pärast.

7. PETTUSEVASTASED MEETMED

Ei kohaldata.

8. ANDMED VAHENDITE KOHTA

8.1. Ettepaneku eesmärgid nende finantskulu järgi

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

(Esitada eesmärkide, meetmete ja väljundite nimetused)	Väljundi liik	Keskmine kulu	Aasta n (2011)		Aasta n+1 (2012)		Aasta n+2 (2013)		Aasta n+3 (2014)		Aasta n+4 (2015)		Aasta n+5 ja järgnevad (2016 ja järgnevad)		KOKKU	
			Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku	Väljundite arv	Kulud kokku
TEGEVUSEESMÄRK nr 1 ³⁴ ...																
Meede 1: Tarbijalepingutes kasutatavate ebaõiglase tingimuste komitee																
- 1. väljund	Istungite		3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	18	0,360
- 2. väljund																
Meede 2...																
- 1. väljund																
1. eesmärk kokku																
TEGEVUSEESMÄRK																

³⁴

Vastavalt punktis 5.3 kirjeldatule.

nr 2 ¹																
Meede 1																
- 1. väljund																
2. eesmärk kokku																
TEGEVUSEESMÄRK nr n ¹																
n eesmärk kokku																
KULUD KOKKU																

8.2. Halduskulud

8.2.1. Ametikohtade arv ja liigid

Ametikoha liik		Meetme haldamiseks vajalik olemasolev ja/või täiendav personal (täistööajale taandatud ametikohtade arv)					
		Aasta n (2011)	Aasta n+1 (2012)	Aasta n+2 (2013)	Aasta n+3 (2014)	Aasta n+4 (2015)	Aasta n+5 (2016)
Ametnikud või ajutine personal ³⁵ (XX 01 01)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST						
Art XX 01 02 kohaselt rahastatav personal ³⁶							
Art XX 01 04/05 kohaselt rahastatav muu personal ³⁷							
KOKKU							

8.2.2. Meetmest tulenevate ülesannete kirjeldus

Käesoleva direktiivi artikli 39 kohaselt moodustatud komiteemenetluse komitee (tarbijalepingutes kasutatavate ebaõiglaste tingimuste komitee) ja selle töörühmade töölerakendamine, kes tegelevad käesoleva direktiivi elluviimisega.

Täiskogu istungi kulud, üks osaleja kõigest 27 liikmesriigist. Aastas kavandatud 3 istungit, iga istungi maksumus 20 000 eurot. Istungite tegelikud kulud ja kõnealuste istungite sagedus tuleb vajaduse korral läbi vaadata sõltuvalt direktiivi lõplikust sõnastusest pärast vastuvõtmist nõukogus ja parlamendis.

Personali- ja haldusressursside vajadused kaetakse vahendite piires, mis võidakse eraldada haldavale peadirektoraadile iga-aastase vahendite eraldamise protseduuri raames, võttes arvesse eelarvepiiranguid.

8.2.3. Ametikohtade jaotus (koosseisuline personal)

- Ametikohad, mis on asendatava või pikendatava programmi haldamiseks praegu ette nähtud
- Ametikohad, mis on poliitilise strateegia / esialgse eelarveprojekti rakendamise raames eelnevalt aastaks n ette nähtud

³⁵ Ametikoha kulud EI OLE kaetud võrdlussummast.

³⁶ Ametikoha kulud EI OLE kaetud võrdlussummast.

³⁷ Mille kulud sisalduvad võrdlussummas.

- Ametikohad, mida tuleb taotleda järgneva poliitilise strateegia / esialgse eelarveprojekti menetlemise käigus
- Ametikohad, mis tuleb olemasolevaid vahendeid kasutades asjaomases haldustalituses ümber paigutada (talitusesisesed ümberpaigutused)
- Ametikohad, mis on aastal n nõutavad, kuid ei ole kõnealuse aasta poliitilise strateegia / esialgse eelarveprojekti rakendamise raames ette nähtud

8.2.4. Võrdlussummas sisalduvad muud halduskulud (XX 01 04/05 – Halduskorralduskulud)

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Eelarverida (number ja nimetus)	Aasta n	Aasta n+1	Aasta n+2	Aasta n+3	Aasta n+4	Aasta n+5 ja järgne vad	KOKK U
1 Tehniline ja haldusabi (sh sellega seonduvad personalikulud)							
Täitevasutused ³⁸							
Muu tehniline ja haldusabi							
<i>sise-</i>							
<i>välis-</i>							
Tehniline ja haldusabi kokku							

8.2.5. Võrdlussummast välja jäävad personalikulud ja nendega seonduvad kulud

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Ametikoha liik	Aasta n (2011)	Aasta n+1 (2012)	Aasta n+2 (2013)	Aasta n+3 (2014)	Aasta n+4 (2015)	Aasta n+5 ja järgnevad (2016 ja järgnevad)
Ametnikud ja ajutine personal (XX 01 01)	0.117	0.117	0.117	0.117	0.117	0.117

³⁸ Viidata tuleb konkreetsele asjaomas(t)e täitevasutus(t)e finantselgitusele.

Art XX 01 02 kohaselt rahastatav personal (abiteenistujad, riikide lähetatud eksperdid, lepinguline personal jne) (täpsustada eelarverida)							
(Võrdlussummast VÄLJA jäävad) personalikulud ja nendega seonduvad kulud kokku							

Arvestus – *Ametnikud ja ajutine personal*

Hinnanguliselt 117 000 eurot ametniku kohta, kulude määratlemisel eelarvesuunistes soovitatud viisil

Arvestus – *Art XX 01 02 kohaselt rahastatav personal*

[...]

8.2.6. *Võrdlussummast välja jäävad muud halduskulud*

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta n (2011)	Aasta n+1 (2012)	Aasta n+2 (2013)	Aasta n+3 (2014)	Aasta n+4 (2015)	Aasta n+5 ja järgnevad (2016 ja järgnevad)	KOKKU
XX 01 02 11 01 – Lähetused							
XX 01 02 11 02 – Koosolekud ja konverentsid							
XX 01 02 11 03 – Komiteed	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
XX 01 02 11 04 – Uuringud ja konsultatsioonid							
XX 01 02 11 05 – Infosüsteemid							
2 Muud halduskulud kokku (XX 01 02 11)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
3 Muud haldusliku iseloomuga kulud (täpsustage, lisades viite eelarvereale)							

Halduskulud kokku, v.a personalikulud ja nendega seonduvad kulud (jäävad võrdlusaluseks VÄLJA)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Arvestus – *Võrdlusalusest välja jäävad muud halduskulud*

[...]

Personali- ja haldusressursside vajadused kaetakse vahendite piires, mis võidakse eraldada haldavale peadirektoraadile iga-aastase vahendite eraldamise protseduuri raames, võttes arvesse eelarvepiiranguid.